OI HERRA, VAIN KERRAN VIELÄ

(O Lord Just Once More)
63-0628A · Hot Springs, Arkansas, USA, 28.6.1963

63-0628M OI HERRA, VAIN KERRAN VIELÄ
(O Lord Just Once More)
Hot Springs, Arkansas, USA, 28.6.1963

1 Hyvää huomenta, ystävät, tai hyvää iltapäivää. Rikoin kelloni enkä tiedä, mikä aika on.[Eräs veli sanoo: "On yhä aamu, veli."] Yhä aamu, niinkö? Hyvä on.

2 Sen lisäksi me elämme, Iankaikkisuudessa. Meillä ei ole minkäänlaista aikaa. Aikarajat lakkasivat olemasta, kun Jeesus Kristus antoi sisimpääni Elämänsä, josta elää, joten me olemme Iankaikkisia luomuksia juuri nyt ja istumme yhdessä Taivaallisissa paikoissa Kristuksessa Jeesuksessa. Millaista aikaa tämä onkaan!

3 Tämä on nyt toinen päiväni täällä kanssanne, mutta se on ikään kuin kylmää siirappia aamulla. Se on niin sakeaa ja niin ihanaa. En ole itse missään kokouksissa koskaan nauttinut enempää. Ja kun katselin ympärilleni illalla, väkeä oli niin paljon, etten voinut nähdä ketään, mutta tänään voin nähdä ympärilleni. Minulla oli etuoikeus puristaa käsiä tämän hienon saarnaajien joukon kanssa tässä ryhmässä täällä.

4 Muistan erään vanhan miehen, jonka nimi oli John Ryan, ja hänellä oli tapana tulla seurakuntaamme. Vanhin Ryan, niin he kutsuivat häntä. Hän oli Dowagiacista, Michiganista. Ja hänellä oli tapana saarnata vähän aikaa ja sitten hän juoksi luokseni ja puristi kättäni. Ja sitten hän jälleen saarnasi hieman ja juoksi takaisin ja puristi kättäni. Minä sanoin: "Veli Ryan, minä arvostan sitä, mutta en käsitä, mistä syystä sinä teet niin."

5 Hän sanoi: "Kun patteri alkaa tyhjentyä, tarvitsen siihen latauksen, joten sain sen juuri ladatuksi." [Veli Branham ja seurakunta nauravat.]

6 Näin juuri erään omalta kotiseudultani olevan metodistisaarnaajan, joka juuri sai Pyhän Hengen, ja minä kastoin hänet. Hän istuu täällä minusta vasemmalle, veli Junior Jackson. Näin hänen heiluttavan käsiään sillä tavoin, ja se jotenkin muistutti minua veli Ryanista. Kuinka monet ajattelevat, etteivät metodistit voi saada Pyhää Henkeä? Te olette erehty-

neet. Nouse ylös, veli Junior Jackson, hän ja hänen suloinen vaimonsa siellä. He ovat sieltä Indianasta, metodistisaarnaaja.

7 Missä on Willard Collins? Onko hän rakennuksessa tänä aamuna? Missä olet, veli Willard? Ajattelin, että hän olisi jossakin täällä. Tässä on toinen metodistisaarnaaja, jos luulette, etteivät metodistit voi saada Pyhää Henkeä ja voisi tulla uudelleen kastetuiksi. Nouse ylös, veli Collins. Siellä on toinen. Tämä veli oli Asburyn Oppilaitoksessa, Wilmoressa, Kentuckyssa, ja hänellä on hieno metodistitausta.

8 Siellä on nyt joitakin muitakin ihmisiä, jotka ovat tulleet kanssani tänne. Kuulin heidän sanovan "aamen" ja tiedän heidän olevan täällä, mutta en voi nähdä heitä. Veli Fred Sothmann Jeffersonvillen Tabernaakkelista. Fred, oletko sinä ja veli Tom täällä? Uskon kuulleeni hänen sanoneen: "Täällä." Täällä nurkassa, kyllä.

9 Me olemme hyvin iloisia, kun voimme esitellä nämä miehet. En näe tällä kerralla useampia, mutta ehkä täällä on muitakin. Uskon veli Jack Mooren juuri puhuneen. Ja nämä ovat hienoja miehiä, ja me rakastamme heitä.

10 Ja nyt on ollut niin ihmeellistä aikaa olla täällä. Sanoin vaimolleni: "Sinun olisi pitänyt tulla näihin kokouksiin." Me uskomme mukaviin vanhanaikaisiin helluntailaiskokouksiin. Me uskomme, että missä on vapaus Jumalan Hengessä, siellä kaikki eri kirkkokunnista voivat seurakuntana tulla yhteen ja istua Taivaallisissa paikoissa. Meidän eroavaisuuksillamme ei ole mitään merkitystä, kun olemme Kristuksessa. Me olemme Veren alla ja Hänen rakkautensa yhteydessä.

11 Ja haluan sanoa tämän tälle saarnaajien ryhmälle. Tulin helluntaihin Lähetysbaptisteista. Ja olen ihaillut helluntailaisia. He ovat minun kansaani. Minä rakastan heitä. Jos ajattelisin, että joku toinen kirkko olisi enemmän oikeassa kuin he, olisin tuossa toisessa kirkossa. Mutta olen helluntailaisten kanssa, koska uskon, että se on lähinnä sitä, mitä näen Kirjoituksissa. Jos näkisin jonkun muun olevan lähempänä, olisin heidän kanssaan, ilman että mitenkään jättäisin huomioonottamatta mitään toista uskoa, ei laisinkaan. Mutta syy siihen. miksi ajattelen niin helluntailaisista, on se, että se on lähimpänä sitä, minkä ajattelen olevan Kirjoitusten mukaista, kuin mikään minkä tiedän.

12 Ja yksi silmiinpistävin asia tässä konventissa on se, jonka olen pannut merkille: puhdaskasvoiset naiset. Ei ole mitään ehostusta, tiedätte-

hän, tai miksi te noita aineita kutsutte. Minä en pidä siitä. Se ei sovi kristityille. Näettekö? Minä pidän tästä. Minä olen vanhanaikaisesta koulusta, joka rakastaa puhtautta, näettehän, pidän siitä, kun näen naisten... Tiedättehän, en tarkoita...

13 Tämä ei ole mikään paikka, missä sanottaisiin jotain vitsikästä tai pyhyyttä loukkaavaa. Mutta en sano tätä siinä tarkoituksessa. Tämä ei ole paikka sellaista varten.

14 Sivumennen sanoen, mistä te olette saaneet tämän pöydän? Näyttää siltä, kuin tämä tulisi minun Tabernaakkelistani. Siltä se varmasti näyttää. Onko niin, seurakunta? Eikö se näytäkin aivan tuolta vanhalta saarnastuolilta? Uskon, että se sama vanha Sanoma, jota me saarnaamme siellä, lähtee sen ylitse joka tapauksessa.

15 Joten tiedättekö, Raamatussa oli vain yksi nainen, joka maalasi kasvojaan. Eikä hän koskaan maalannut kasvojaan kohdatakseen Jumalaa. Hän maalasi kasvojaan kohdatakseen miehiä. Oikein. Tiedättekö, mitä Jumala teki hänelle? Ruokki hänet koirille. Niinpä kun te näette naisen, joka maalaa kasvojaan, sanokaa vain: "Hyvää huomenta, neiti Koiranruoka." Sellainen hän juuri on. Kauheaa, eikö olekin? Mutta niin Jumala ajattelee siitä. Sellainen nainen on tehty vain tavalliseksi koiranruuaksi villikoirille, joillekin näistä villeistä susista, jotka käyvät ympäri vihellellen, tiedättehän. He kutsuvat sitä "ulvonnaksi" tiedättehän. Sitä se on, vain jälleen koiranruokaa.

16 Olen kiitollinen teistä naisista. Suokoon Jumala teille armon, että pitäisitte silmienne edessä ristin ja pääsisitte pois näistä maailman asioista. Loppujen lopuksi mehän olemme matkallamme Kirkkauteen. Me olemme toisen Kuningaskunnan kansalaisia.

17 Pitkän aikaa sitten... Katselin juuri ympärilleni voisinko nähdä jonkun värillisistä ystävistämme, neekerin. Tiedättekö, pitkän aikaa sitten oli tapana, että heistä tehtiin orjia täällä Etelässä. Minä olen etelävaltiolainen. Ja on yksi asia, jonka haluaisin sanoa heidän suhteensa. Toivoisin voivani puhua Martin Luther Kingille. Tuo mies, joka on kristitty, ei tiedä, että hän on johtamassa ihmisiään suoraan kuolemanloukkuun, jossa miljoonat heistä tulevat tapetuksi. Näettekö? Hän on väärässä.

18 Minä rakastan veljiäni, värillisiä veljiäni. Minä en olisi Afrikassa ja muualla saarnaamassa heille, jos en rakastaisi heitä. He ovat Jumalan ihmisiä, samoin kuin mekin olemme. Mutta en usko, että... Tuo mies, tä-

män vaikutuksen alaisena, tulee vain aiheuttamaan sen, että moni, moni heistä tulee tapetuksi. Sitten se aloittaa jälleen vallankumouksen, joka ei täällä koskaan auta ihmisiä. He eivät ole mitään orjia. Heillä on aivan yhtä paljon vapautta, kuin kenellä tahansa muullakin on. Jos he olisivat orjia, tulisin olemaan sillä puolella. Mutta he eivät ole mitään orjia.

19 Se on vain siksi, että he tahtovat mennä kouluun. Heillä on kouluja. Menkööt kouluun. Kyllä.

20 Olin siellä, muistan, kun tuo vanha värillinen veli nousi ylös tuona aamuna, tuossa mellakassa. Hän kysyi sotapoliisilta voisiko hän puhua. Hän sanoi: "En ole koskaan hävennyt sitä, että olen mustaihoinen. Minun Tekijäni teki minusta mustan. Mutta tänä aamuna häpeän sitä tapaa, kuinka rotuni toimii. Ja mitä nuo ihmiset ovat tehneet meille? Vain olleet hyviä meille."

21 Hän nousi ylös ja sanoi: "Minä en halua valkoisen naisen opettavan minun lapsiani, koska hän ei ole kiinnostunut lapsistani, niin kuin oman rotuni värillinen nainen on." Hän sanoi: "Katsokaa meidän koulujamme. Niissä on uima-altaat. Ne ovat parempia kouluja. Miksi me haluaisimme mennä heidän kouluihinsa?" Niin se on.

22 Minä uskon, että Jumala on, sanoisin, että Hän on erilaisuuksien Jumala. Hän tekee suuria vuoria ja pieniä vuoria. Hän tekee erämaat, Hän tekee metsät. Hän tekee valkoisen, mustan ja punaisen miehen. Meidän ei pitäisi koskaan sekoittaa sitä. Siitä tulee risteytys. Ja mikään risteytys ei voi tuottaa itseään. Te pilaatte tuon ihmisrodun. Värillisillä ihmisillä on joitakin ominaisuuksia, joita valkoiset eivät edes omista. Valkoinen mies on aina murehtimassa. Värillinen on tyytyväinen siihen tilaan, missä hän on, joten he eivät tarvitse noita asioita.

23 Mutta silloin orjuuden aikana, he myivät orjia, inhimillisiä olentoja, aivan kuin käytettyjä autoja huutokaupassa. Siellä ostajat kulkivat ympäri maata ostaen ja myyden heitä, tekivät rahaa heillä, aivan niin kuin käytetyistä autoista tai jostakin.

24 Se ei koskaan ollut Jumalan ohjelma! Jumala teki ihmisen, ihminen teki orjat. Toisen ei tule hallita toisen ylitse. Meidän tulee elää yhdessä yksimielisyydessä ja rauhassa.

25 Ja tämä mies, joka osti orjia, tuli eräälle vanhalle maatilalle. Hän kysyi: "Kuinka monta orjaa sinulla on?"

Hän sanoi: "Sata tai enemmän."

26 Hän tarkasteli heitä ja sattui panemaan merkille, että noiden ihmisten joukossa oli orja...

27 Nämä orjat olivat murheellisia. Buurit Afrikassa olivat ottaneet kiinni orjia ja tuoneet heidät tänne ja myyneet heidät. Ja he tiesivät, etteivät voisi koskaan mennä takaisin kotimaahansa. He tiesivät, että olisivat täällä lopun elämäänsä. He eivät enää koskaan näkisi lapsiaan. He eivät enää koskaan näkisi isäänsä ja äitiään. He olivat täällä ikuisesti ja he olivat surullisia. Ja heidän täytyi kantaa mukanaan piiskoja ja piiskata heitä, jotta he saivat heidät työskentelemään. Ja niin heidän täytyi pakottaa heidät tekemään työtä, koska he eivät halunneet työskennellä. He olivat kaikki vain niin murheellisia.

28 Tämä orjanostaja katseli heitä ja näki näiden orjien joukossa erään nuoren miehen. Häntä heidän ei tarvinnut lyödä. Rinta pystyssä, leuka ylhäällä, hän teki työtä. Ja tämä ostaja sanoi orjien omistajalle: "Haluan ostaa tuon orjan."

Hän sanoi: "Hän ei ole myytävänä."

Ostaja sanoi: "Hän näyttää eroavan muista oljista."

Hän sanoi: "Hän on erilainen."

29 Ostaja sanoi: "Mikä tekee hänet erilaiseksi? Onko hän muiden pomo?"

Hän sanoi: "Ei, ei, hän on vain orja."

30 Hän sanoi: "Ehkä sinä ruokit häntä eri tavalla kuin muita."

31 Hän sanoi: "Ei, hän syö parakeilla niin kuin muutkin orjat."

Ostaja kysyi: "Mikä tekee hänet niin paljon erilaiseksi?"

32 Hän sanoi: "Minä itsekin aina ihmettelin sitä, kunnes sain tietää asian. Kotimaassaan, Afrikassa, mistä hän kotoisin, hänen isänsä on heimon kuningas. Ja huolimatta siitä, missä hän on, hän yhä tietää olevansa kuninkaan poika ja käyttäytyy sen mukaisesti."

33 Halleluja! Jos olet Kuninkaan tytär, älä käyttäydy maailman tavalla. Jos olet Kuninkaan poika, älä käyttäydy maailman tavalla. Me tiedämme olevamme Jumalan poikia ja tyttäriä. Vaikka me olemmekin täällä pimeässä kuoleman ja murheen maailmassa, me kuitenkin tiedämme, missä meidän perintömme on. Me olemme Kuninkaan poikia ja tyttäriä. Eikä vain jonkun kuninkaan, vaan Kuninkaan. Käyttäytykäämme sen mukaisesti.

34 Joku hetki sitten, syy siihen, miksi olin myöhässä, oli se, että eräs nuori etiopialainen tyttö oli siivoamassa huonettani, ja huomasin, että hänellä oli jotakin mielessään. Yritin kirjoittaa muistiin joitakin raamatunpaikkoja, joista halusin puhua. Minä en tule puhumaan vain tullakseni kuulluksi. Minä tulen sanoakseni jotakin, joka tulee auttamaan seurakuntaa, josta on jotakin apua. Ja sitten tutkistellessani tämä nuori tyttö jotenkin viivytteli siellä. Ja kohta hän sanoi: "Anteeksi, herra?"

Ja minä sanoin: "Niin, mitä sinä haluat?"

35 Ja hän sanoi: "Minulle on kerrottu, että sinä olet mies, jolla on suosio Jumalan edessä, niin että, kun sinä rukoilet sairasten puolesta, Jumala vastaa rukoukseesi."

36 Minä sanoin: "Hän ei vastaa vain minun rukoukseeni, vaan kenen tahansa, joka haluaa uskoa Häneen."

37 Hän sanoi: "Herra, minä olen sairas. Olisiko siitä paljon vaivaa, jos pyytäisin sinulta pientä rukousta puolestani?"

Minä sanoin: "Ei laisinkaan."

38 Astuin hänen luoksensa. Rukoilin jotenkin tällä tavalla: "Herra Jeesus, monia vuosia sitten, kun Sinä raahasit vanhaa, rosoista ristiä ylös hiekkaista mäkeä ja jätit jälkeesi jalanjäljet, jotka olivat Veriset selästäsi vuotavasta Verestä. Sinun pieni heikko ruumiisi oli tullut niin heikoksi, että kaaduit tuon kuorman alle. Siellä seisoi lähellä eräs neekeri, jonka nimi oli Simon, ja hän nosti ristin ylös ja auttoi Sinua kantamaan sitä. Tässä on yksi hänen lapsistaan tänä aamuna sairaana." Ja suunnilleen sillä hetkellä se tapahtui. Näettekö? Hän on koko ihmiskunnan Jumala.

39 Nyt ystävät, te olette niin mukava kuulijakunta. Ja minä olen tullut lähetyskentiltä perkeleiden ja noitatohtoreiden, ja niin edespäin, edestä. Älkää luulko, etteivätkö he haasta teitä. Teidän on parasta tietää, mistä te puhutte, kun tulette heidän eteensä. Mutta oltuani sen kaltaisissa tilanteissa ja sitten kun tulen tänne, missä kotoiset tulet palavat kristittyjen keskuudessa, ja niin edelleen, te ette tiedä, millainen helpotus on miehelle seistä täällä tällä tavalla. Toivoisin vain, että voisin istua siellä kuulijakunnassa ja kuunnella näiden hienojen voideltujen veljien saarnaavan Sanaa, ja voisin kohottaa käteni ylös ja vain itkeä ja huutaa ja rukoilla. Millaista onkaan lämmitellä Tulen ääressä. Se on niin ihana asia. Mutta tavallisesti...

40 Veljeni, minulla on niin monia veljiä, jotka rakastavat minua, ja he

pyytävät minua puhumaan. Ja sen vuoksi, kun tiedän olevani kutsuttu Kuninkaan palvelukseen, minun täytyy yrittää parastani ja menen siinä aina liiallisuuteen, kun viivyn liian pitkään. Ja tiedän teidän odottavan päivällistänne, tämän ihmisryhmän, joka on ollut täällä kello kahdeksasta alkaen, tai jotakin sellaista. Mutta ajattelin, että tulisin tänä iltapäivänä puhumaan teille vain lyhyesti ja kirjoitin tänne joitakin muistiinpanoja ja joitakin raamatunpaikkoja, joihin haluan viitata. Ja tehdessäni tämän ajattelin, kuinka teillä on täällä paljon kelvollisempia, Jumalan kutsumia, miehiä kuin minä ottamaan tämän paikan. Mutta minun kutsumukseni on rukoilla sairaiden puolesta, nähdä näkyjä ja niin edelleen.

41 Puhuin eräälle henkilölle muutamia minuutteja sitten. Jos te katsotte viime kuun *Life*-lehteä, näette sen siellä. Ja teillä on tuo ääninauha. Minä en ole mikään ääninauhojen myyjä. Mutta jos te koskaan olette uskoneet niitä Sanoja, joita saarnaan, ja jos teillä on siihen varaa, niin hankkikaa nuo *Seitsemän Sinettiä*, ja ottakaa ensin tuo: *Mikä aika on, miehet?* Kuunnelkaa, mitä puhuttiin kuusi kuukautta, ennen kuin se tapahtui. Ja tiede on ymmällään. Seisoin suoraan sen alapuolella, missä se tapahtui siellä. Ja kerroin heille kuusi kuukautta aikaisemmin, että tulisi olemaan seitsemän Enkeliä, pyramidin kaltaisessa muodostelmassa, joka tipahtaisi alas. Ja minä seisoisin pohjoiseen Tucsonista, Arizonassa, ja olisi jylinä, joka ravistelisi kiviä irti vuoresta. Veli Fred Sothmann, joka istuu siellä, oli kanssamme, ja monia muita, kun se tapahtui.

42 Nyt, tiede otti siitä valokuvan, te olette nähneet Sen, se on ollut Yhdistyneissä Sanomalehdissä. He eivät tienneet, mikä Se oli. Siellä riippui pilvi, neljäkymmentäkaksi kilometriä korkealla. Se on kaksikymmentäneljä tai kolmekymmentäkaksi kilometriä usvarajan yläpuolella. He eivät tiedä, mitä se kaikki on, ja he yrittävät tutkia Sitä. Ja siellä, seisoin aivan Sen alla. Ja nuo seitsemän Enkeliä jyrisivät äänensä noista Seitsemästä Sinetistä, ja seisoin siellä. Ja me kolme olemme niiden asioiden todistajia, jotka profetoitiin tuolla ääninauhalla, *Miehet, Mikä aika on?* Ja nyt he yrittävät ottaa siitä selvää. Se on heille salaisuus.

Jotkut heistä sanoivat: "Mene, mene, miksi et mene kertomaan heille?"

43 Se olisi sama asia, kuin oli silloin, kun tuo Herran Enkeli, tuo Valo, ilmestyi täällä Houstonissa, Texasissa. Kerroin ihmisille: "Koko elämäni olen nähnyt tuon Valon."

44 Seurakunta tietää sen. Tiede tietää sen. Kaiken täytyy todistaa siitä,

kun Jeesus Kristus tekee jotakin. Siellä se on, *Life*-lehdessä, siinä, jonka takana on Rockefeller uuden vaimonsa kanssa. Luulisin, että se on *Life*-lehden toukokuun numerossa. Me elämme viimeisissä päivissä.

45 Olen nyt tullut tänä aamuna ja yritän poimia joitakin muistiinpanoja ja asioita voidakseni puhuakseni jostakin, mikä auttaisi seurakuntaa, ollakseni avuksi näille saarnaajaveljille, pannakseni oman olkani pyörää vasten näiden miesten kanssa. Me olemme veljiä, ja he tuovat minut tänne, koska uskovat samaan palvelustehtävään. Te, jotka olette pelastuneet näiden kokousten aikana, miksi ette liittyisi jäseneksi johonkin näistä hienoista seurakunnista täällä, jotka uskovat tämän tyyppiseen palvelustehtävään. He, he uskovat siihen, he seisovat sen takana. Ja minä tulen, että voisimme julistaa Sanan ja tehdä jotakin, mikä voisi auttaa seurakuntaa.

46 Ja aiheenani tänä aamuna on se, millaisessa tilassa ajattelen, että tämän päivän helluntaiseurakunta on. Millaisessa asemassa ja missä hetkessä me seisomme, ja mitkä ovat mahdollisuudet? Sallikaa minun nyt sanoa se uudestaan. Millaisessa tilassa seurakunta on nyt, ja mitkä mahdollisuudet odottavat sitä edessäpäin.

47 Haluan lukea Kirjoituksista tekstiksi Tuomarien kirjan 16.sta luvusta 27. ja 28. jakeen.

> *Nyt talo oli täynnä miehiä ja naisia, ja kaikki filistealaisten ruhtinaat olivat siellä. Ja katolla oli noin kolmetuhatta miestä ja naista, jotka katselivat, kun Simson huvitti heitä.*
>
> *Ja Simson huusi HERRAA ja sanoi: Oi Herra JUMALA, muista minua, minä rukoilen sinua, ja vahvista minua. Minä rukoilen sinua vain tämän kerran, oi HERRA, että voisin olla yhdellä kertaa kostaa filistealaisille molemmat silmäni.*

48 Haluaisin ottaa siitä tekstiksi: *Oi Herra, vain kerran vielä.* Siunatkoon Herra Sanansa lukemisen.

49 Sen on täytynyt olla kaunis iltapäivä, vähän sen kaltainen, josta me nautimme tänään täällä leirintäalueella, täällä Hot Springsissä, Arkansasissa. Ja siellä oli menossa suuret juhlat, mutta täysin päinvastainen juhlinta kuin se, mikä meillä on tänään. Siellä oli noin kolmetuhatta filistealaista ylhäällä parvekkeella katselemassa alas sitä outoa paria, joka tuli sisään tuolle suurelle areenalle. Ja kaikki korkeasti kunnioitetut sotaherrat ja heidän jalokivin koristellut naisensa istuivat paikoillansa.

50 Ja tuo rakennus oli rakennettu pilarien varaan jotenkin vähän niin kuin sienen kaltaisesti, ehkä jotenkin nykyarkkitehtuurin mukaisesti. Ja kaikki, nämä filistealaiset olivat kokoontuneet sinne ylös tätä suurta tapahtumaa varten. Ja he olivat keskellä tätä suurta juhlintaa, ja kaikkien silmät katselivat keskittyneesti keskelle areenaa. Heidän on täytynyt nousta seisomaan nähdäkseen paremmin, mitä tapahtui.

51 Ja nyt kun istumme täällä tänä iltapäivänä, niin katsokaamme voisimmeko mielikuvituksessamme asettaa itsemme tuohon asemaan, voidaksemme katsoa tätä näyttämöä. Mitä me näemme?

52 Tulossa on pieni poika, joka siirtyy keskelle areenaa ja pitää kädestä sokeaa miestä, joka kompastelee ja hoippuu mukana. Heillä oli ollut monia apinanäytöksiä ja temppuja ja niin edelleen, mutta nyt oli tullut päätapahtuman aika, sen, jota he niin pitkään olivat odottaneet, tuon päivän päätapahtuman aika. Alkusoitot olivat ohitse. Halleissa oli kaikunut koko iltapäivän humalaisten ilonpito, sillä he olivat juhlimassa Dagonin, kalajumalansa, voittoa Arkista ja Jehovan lupauksesta.

53 Kuinka häpeällinen näky se olikaan, kun kuvittelemme sen kaltaisen asian tapahtumisen: pakanakansan kalajumalan juhlintaa Jehovan palvelijoiden voittamisesta. Ja kaikki se vain siksi, että tuo mies oli jättänyt tekemättä ne asiat, jotka hänet oli määrätty tekemään. Ja tässä olivat pakanat humalassa, remuten, jalokivin koristellut naiset maalatuine kasvoineen nykyaikaisessa hollywoodilaisjuhlassa, ja olivat tuomassa Herran Jumalan palvelijaa areenalle kahleissa iltapäivän päätapahtumaa varten.

54 Tuon nuorukaisen on täytynyt vetää mukanaan tätä kompastelevaa suurta ihmislihan massaa, jonka molemmat silmät olivat sokaistut, jonka hiukset riippuivat alhaalla selässä. Hän oli sidottuna ja kahleissa huvittaakseen tätä juopunutta, metelöivää uskomattomien joukkoa. Hänen on täytynyt kompastella sen pilarin luo, josta he tulisivat aloittamaan huvittelun.

55 Kun ajattelen sitä, ajattelen seurakuntaa, jonka Jumala oli määrännyt tekemään jotakin Jumalalle. Ja se on sallinut vihollisen sokaista silmänsä elävän Jumalan Sanalle ja Jumalan Käskyille ja sille tehtävälle, jonka Jumala oli määrännyt sen tehtäväksi, ollakseen vain kätköpaikka juopuneiden huveille, maalattukasvoisille, jalokivin koristelluille, shortseja käyttäville, lyhythiuksisille naisille ja maailman miehille. Seurakunta, jonka tulisi loistaa Herran voimaa ja väkevyyttä! Millainen häpeä!

56 Kuinka nöyryyttävää sen on täytynytkään olla Simsonille! Koko tuo hänen kehonsa, joka oli valmiina ja oli enemmänkin kuin kykenevä, ja Jumala oli todistanut voimansa hänen kehonsa kautta. Ja jokainen lihas, mitä hänellä koskaan oli ollut, oli yhä hänen kehossaan, mutta Herran siunaus oli jättänyt hänet.

57 Meillä voi olla kaikki meidän ruumiinrakenteemme. Meillä voi olla kirkkokunnalliset rituaalimme. Meidän nimemme voi olla papereissa ja kansissa. Mutta ihmettelen tänään, seisooko helluntaiseurakunta suunnilleen tuolla samalla paikalla, silmät sokaistuina Jumalan Sanalle ja sille tarkoitukselle, minkä takia Jeesus kuoli, jotta me voisimme yhdessä seurustella Sanan ja Jumalan asioiden ympärillä.

58 Hänet oli nöyryytetty siinä ajassa, jossa hän eli. Kun näen Simsonin seisovan siellä, niin se on symboli langenneesta, moraalisesti turmeltuneesta kansakunnasta ja moraalisesti langenneesta, turmeltuneesta seurakunnasta. Koska hän symbolisoi sekä Israelia kansakuntana että Jumalan voimaa, joka kuuluu seurakunnalle. Oli varmasti liikuttava näky nähdä hänet seisomassa siellä. Kaiken kaikkiaan, miten hänet tuotiin sinne, ja kuinka tämä nuorukainen talutti häntä, eikä hänellä ollut silmiä.

59 Jos vihollinen vain voi sokaista teidän silmänne todelliselta Jumalan asialta, te tulette kävelemään suoraan sen ylitse tietämättä sitä. Ei ole väliä sillä, mitä Jumala tekee, ja kuinka Hän sen vahvistaa Kirjoituksellansa ja todistaa sen voimallansa, jos silmiänne eivät ole avattu Jumalan asioille, te tulette kävelemään suoraan sen ylitse niin sokeina kuin olla voitte.

60 Ja siellä hän nyt seisoo. Niinpä sen on täytynyt olla henkeäsalpaavan aikaa, kun nämä juopuneet sotilaat ja naiset olivat siellä cocktail-lasit käsissään. Voin kuulla, kun halleissa kaikui: "Tässä on nyt Simson, se mahtava Jumalan mies, mahtava urhoollinen mies, suuri soturi", ja siellä hän seisoi tuossa tilassa. Voin kuvitella, kuinka nämä sotilaat seisoivat siellä käsivarret omien nykyaikaisten hollywoodilaisrakastajattariensa ympärillä, heidän hienojen rihkamakorujensa kilistessä, näiden suurten Dagonin kirkon jäsenten. Voin kuvitella, että jotkut heistä muistivat, kuinka jo Simsonin nimenkin mainitseminen sai heidät vapisemaan. Jo hänen nimensä mainitseminenkin toi heidän ylleen pelon, sillä hän oli Jumalan voitelema. Monet heistä muistivat sen.

61 Monet noista siellä soisovista sotilaista saattoivat muistaa, kuinka he olivat nähneet, kun hän seisoi muulin leukaluu kädessään, tuhannen fi-

listealaisen maatessa siellä kuolleena. Kuinka se oli voinut tapahtua? Kun tuo muulin leukaluu osui yhteen noista kypäristä, jotka käytännöllisesti katsoen olivat noin vajaan sentin paksuista vaskea. Jos te löisitte tuollaista kypärää muulin leukaluulla, se hajoaisi tuhansiksi siruiksi. Mutta Simson, Jumalan voima yllään, löi maahan tuhat filistealaista ja särki heidän kypäränsä ja kaatoi heidät jalkoihinsa. Voin kuvitella, kuinka monet noista sillä kertaa pakoon päässeistä sotilaista seisoivat siellä ja muistelivat sitä. "Ja tämäkö on Simson?"

62 He muistivat nähneensä tuon muulin leukaluun hänen kädessään, kun hän seisoi siellä ja sanoi: "Kuka muu haluaa saada tästä?" Hän oli mies, joka osasi puhua. Hän oli mies, joka oli Jumalan voitelema. Jumala lupasi siunata häntä. Hän oli Jehovan voimassa.

63 Oi, epäilemättä on monia, jotka voivat muistaa, kuinka seurakunta silloin aikaisemmin seisoi tuon kaltaisessa voimassa, mutta nyt se on kaikki hajonnut. On kaiken kaltaisia kirkkokuntia, toinen taistelee toistansa vastaan. Koko yön kestäneistä rukouskokouksista ei enää kuulla mitään. Katukokoukset ovat täysin kadonneet. Ne ovat vanhanaikaisia. Kuitenkin, meillä on rakennuksemme, meillä on runkorakenteemme, mutta missä ovat Jumalan ihmeet? Suoraan sanottuna, monet kieltävät Sen, monet jopa kieltävät Jumalallisen parantumisen.

64 Juuri täällä, tässä osavaltiossa, eräs kirkonmies eräästä suuresta seurakunnasta sanoi minulle. Halusin saada lisää istuimia täällä laitettavaksi tänne Hot Springsiin, ja olin armeijan varikolla veli Mooren kanssa. Ja eräs helluntailainen mies sanoi: "Minä en antaisi edes..." Hän ei antanut minulle noita istuimia. Hän sanoi: "Minä en antaisi kenenkään istua istuimillani, jotka uskovat Jumalalliseen parantumiseen." Niin ei ole vain täällä, niin on kaikkialla. Mikä on vikana? Ennakkoluulo rahoittajien ja toisten organisaatioiden tähden unohtaen sen, että me olemme Jumalan kansaa syntymisen perusteella. Simson oli myös unohtanut sen.

65 Kun hän seisoi siellä, luulen, että jotkut heistä muistivat tuon yön Gazassa, kuinka tuo mies saattoi poimia Gazan portit ja nostaa ne harteillensa, kun he yrittivät aidata häntä sisälle.

66 Te ette voi aidata Jumalan voitelua sisälle mihinkään. Mikään organisaatio ei voi pitää sitä. Aamen. Jumala pelastaa ne, jotka Hän on kutsunut. "Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva."

67 No niin, he ajattelivat, että he olivat saaneet aidattua hänet sisälle. Ja

hän nosti nuo portit harteillensa, käveli pois niiden kanssa kukkulan laelle ja istuutui. Nuo suuret vaskiset portit painoivat tonneja, ja tämä pieni mies veti ne irti muureista, käänsi ne kaksin kerroin ja nosti harteillensa ja käveli ylös mäkeä niiden kanssa, kun mikään ei voinut seistä Jumalan tiellä.

68 Monet heistä tuossa juopuneiden joukossa saattoivat muistaa sen Simsonista. Mutta mikä oli vikana siinä, ettei nyt ollut niin? Siellä seisoi Simson, mutta Herran Henki ei enää tullut hänen ylleen. Hän ei ollut voideltu. Eräs nainen, joka oli vietellyt hänet pois Herran Käskyistä, oli riisunut häneltä hänen voimansa.

69 Ihmettelenpä, ovatko meidän seurakuntamme tänään tehneet jotakin sen kaltaista. Näettekö? *Nainen* Raamatussa esittää "seurakuntaa". Ihmettelenpä, olemmeko me kuunnelleet toisten kirkkokuntien houkuttelua ja yrittäneet kouluttaa saarnaajiamme, niin että heillä on filosofian kandidaatin arvo, niin että seurakunta voisi sanoa: "Meidän pastorillamme on B.A., D.D. tai L.D." Ihmettelenpä olemmeko me menneet jonnekin hakoteille, kun yritämme rakentaa kirkkoa, joka olisi hieman parempi kuin metodisteilla tai presbyteereillä? Meidän olisi parempi olla jossakin katulähetyksessä Jumalan Henki yllämme, kuin että me olisimme tässä tilassa. Ihmettelenpä, olemmeko me tehneet käännynnäisiä ja vetäneet jäseniä toinen toisiltamme ja yrittäneet saada omaa organisaatiotamme kasvamaan? Ja meillä on suuri runkorakenne, mutta missä on Herran Henki?

70 Siellä hän seisoi, naisen riisumana. Mitä on täytynyt liikkua tuon miehen ajatuksissa, kun hän seisoi siellä? Hänellä oli aikaa ajatella sitä.

71 Toivon, että seurakunta saisi sen verran aikaa. Kumpi on teille parempi, miljoona lisää vai syvällisempi Jumalan siunaus sielussanne? Me olemme tutkineet...

72 Voisin ottaa monia muita asioita, joita olen kirjoittanut tänne, ja jotka koskevat noita sotaherroja ja sitä, mitä Simson teki, ja mitä he ajattelivat.

73 Menkäämme nyt Simsoniin. Mitä te luulette käyneen hänen mielensä lävitse noiden suurten voittojen suhteen, joita hänellä oli ollut, niiden monien suurten asioiden suhteen, joita hän oli tehnyt, kun Herran Henki oli hänen yllään? Hän oli tietoinen siitä, että hänellä oli kaikki lihaksensa, mutta Herran Henki puuttui.

74 Seurakunta, sallikaa minun sanoa teille jotakin. Älkää yrittäkö liittyä kaikkein miellyttävimpään seurakuntaan, kaikkein kaunopuheisimpaan joukkoon. Pysykää Kristuksen kanssa, siellä, missä Herran Henki on.

75 Hänen on täytynyt ajatella niitä suuria voittoja, jotka Jumala oli hänelle antanut, ja niitä aikoja, kun hänen silmänsä olivat avoinna, niin että hän saattoi nähdä Jumalan lupaukset. Mutta nyt, sen jälkeen, kun hänet oli joutunut tähän, hänen silmänsä oli sokaistu.

76 Niin monet ihmiset tänään joutuvat mielikuvitelmiensa valtaan eivätkä koskaan edes ajattele tutkivansa Kirjoituksia voidakseen nähdä, onko se oikein tai ei. Toiset yrittävät sanoa: "Ei sillä ole mitään merkitystä."

77 Paavali, Apostolien tekojen 19. luvussa, ajatteli, että sillä on merkitystä. Ja hän sanoi: "Jos Enkeli Taivaasta saarnaa jotain toista asiaa, hän olkoon kirottu." Ymmärrättekö? Sillä on merkitystä.

78 Nyt me näemme, kuinka Simson seisoi siellä ajatellen niitä asioita, joita hän kerran teki Jumalan Valtakunnan kanssa. Ja sitä, kuinka Jumala... Hän oli pettänyt Jumalan ja hän oli pettänyt Jumalan kansan. Kyllä. Ja nyt hän on juuri sen kansakunnan vankina, jota hävittämään Jumala nosti hänet.

79 Haluan pysähtyä tähän hetkeksi. Helluntailaiset, te tiedätte, että minä rakastan teitä. Kun tulin luoksenne, Jack Mooren, Richard T. Reedin, veli G. H. Brownin, veli Ben Pembertonin ja muiden suurten miesten luo, ottaakseni selvää niistä asioista, joita teillä oli, niin näytti siltä kuin olisimme sopineet yhteen kuin hansikas käteen. Minä sovin yhteen teidän kanssanne. En tiennyt, että sitä Sanomaa varten, johon uskoin, oli olemassa sen kaltainen seurakunta, ja tässä oli ryhmä ihmisiä, jotka olivat valmiina vastaanottamaan Sen. Minä olen yhä veli Branham. Minä olen yhä teidän veljenne ja minä rakastan teitä.

80 Mutta käsitättekö te, että te olette antautuneet juuri sen asian edessä, jota hävittämään Jumala teidät nosti esiin. Jumala toi teidät ulos noista organisaatioista vuosia sitten tehdäkseen teistä kansan, mutta te käännyitte ympäri ja organisoitte sen juuri samanlaiseksi, kuin mitä Jumala toi teidät ulos uhmaamaan.

81 Haastan kenet tahansa näyttämään minulle yhdenkin paikan historiassa, sen jälkeen kun seurakunta ensin oli organisoitunut roomalaiskatoliseksi kirkoksi Nikeassa, Roomassa, kun katolinen kirkko oli organi-

soitu ja tehty organisaatioksi. Ja jokainen kirkko Martin Lutherin jälkeen...

82 Jumala antoi Martin Lutherille ilmestyksen vanhurskauttamisesta, ja niin pian kuin Luther oli poissa, he tekivät siitä organisaation, ja se lankesi. Mukaan tuli Wesley, hänen jälkeensä Asbury, ja niin edelleen, jätti. Hänen jälkeensä se organisoitiin ja siitä tehtiin organisaatio, ja se lankesi. Mukaan tuli Alexander Campbell, ja se lankesi organisaation kanssa. Mukaan tuli John Smith baptisteja varten, ja se lankesi. Joka kerta, kun miehet yrittivät organisoida jotakin ihmistekoiseksi järjestelmäksi, se lankesi eikä se koskaan nousut uudestaan. Historiassa ei ole missään mitään mainintaa, että joku kirkko, joka organisoitui, ei olisi langennut, ja jokainen, joka lankesi, ei koskaan noussut uudestaan.

83 Israelin lasten, olleen esikuva, tuli seurata Tulipatsasta. Ja joka yö heidän täytyi olla valmiina, ei organisoitumaan ja jäämään paikoilleen, vaan liikkumaan Tulen mukana.

84 Niin Jumala haluaa, että Hänen kansansa tekee, liikkuu eteenpäin Hengessä, liikkuu ajan mukana!

85 Te sanotte: "Mutta veli Branham, meillä on ollut kaiken kaltaisia sateita, sisäsateita ja ulkosateita." Te olette älykkäitä. En välitä siitä, minkä kaltainen ilmestys se on, ja kuinka hyvältä se näyttää, jos se ei ole Jumalan Sanan mukainen, jättäkää se rauhaan. Tämä on kartta, miten kulkea erämaan halki, Herran Sana.

86 Mutta tämän päivän helluntaikirkossa on noin kaksi- tai kolmekymmentä erilaista organisaatiota, joista jokainen nimittää toistaan siksi ja täksi, "hiirihaukan orreksi", ja niin edelleen. Millainen häpeä, kun juuri tuosta asiasta, noista kirkkokunnista, Jumala oli vetänyt teidät ulos, ja te käännyitte ympäri ja teitte aivan saman asian kuin hekin. Se oli juuri tarkalleen se, mitä Simsonkin teki. Jumala nosti esiin Simsonin, jotta hän hävittäisi tuon kansakunnan. Ja Jumala nosti teidät esiin, että te olisitte kansa eikä organisaatio.

87 Mutta kun Jumala aloitti Israelin tuomisen Egyptistä, he olivat vain noin kymmenen päivän matkan päässä luvatusta maasta, noin kuudenkymmenenviiden kilometrin päässä, mutta he viipyivät erämaassa neljäkymmentä vuotta. Miksi? Armo oli antanut heille karitsan heidän syntiensä puolesta, heillä oli ympärileikkaus sen merkkinä, Tulipatsas todistajana, Mooses profeetana. Armo oli antanut heille kaiken sen, mitä he

tarvitsivat, mutta he halusivat jotakin, mitä voisivat itse tehdä.

88 Vähänpä he tiesivät, kun Mirjam tanssi tamburiinin kanssa, ja Israelin lapset tanssivat hänen mukanaan, ja Mooses lauloi Hengessä, kun he silloin olivat vain noin kymmenen päivän matkan päässä täydestä lupauksesta. Vähänpä he tiesivät siitä, että he olisivat siellä neljäkymmentä vuotta, ja että heidän ruumiinsa tulisivat mätänemään erämaassa. Mikä sen aiheutti? Israel teki kaikkein ajattelemattomimman ratkaisunsa, mitä se koskaan teki, kun se vastaanotti lain armon sijasta, kun he halusivat tehdä joitakin piispoja ja jotakin omaansa, jotakin, mitä heidän täytyisi tehdä sen eteen. Jumala oli heidän keskellään ja johti heitä.

89 Ja juuri sen helluntailaiset tekivät. Kun Jumala paljasti jotakin uutta Kirjoituksista, niin sen sijaan, että olisivat vastaanottaneet sen, he kutsuivat sitä uudeksi virtaukseksi, tai mitä tahansa, mitä te haluaisitte tehdä sen kanssa. Mutta kun Jumala paljasti jotakin, niin sen sijaan, että olisivat vastaanottaneet Totuuden ja koetelleet Sitä Raamatulla, he vetäytyivät pois ja muodostivat organisaation ja eristäytyivät. Ja sitten tuli mukaan sitä ja tätä ja jotakin muuta, ja nyt te olette turmeltuneita. Helluntaiseurakunta on organisaatiokahleiden sitoma. Juuri tuota asiaa Jumala nosti teidät hävittämään, ja nyt te olette aivan yhtä organisoituneita kuin hekin. Niissä on jokaisessa jumalisia miehiä ja naisia. Se on totta, jokaisessa niistä.

90 Ja me olemme syyllisiä, joka ainoa. Pata ei voi kutsua kattilaa mustaksi. Me olemme kaikki syyllisiä, jokainen meistä, te ykseys, kakseus, kolminaisuus, millainen tahansa te voittekin olla. Mikä häpeä! Millaisen häväistyksen te olettekaan tuoneet Jeesuksen Kristuksen ylle! Millainen häväistys helluntain nimelle! He ovat tuottaneet sille niin paljon häpeää, että se on tullut melkeinpä häpeällinen nimi. Ihmiset tuskin haluavat tulla yhdistetyksi sen kaltaisen nimen kanssa. Se tapahtuu siksi, että te teitte sen, mitä teidän ei olisi tullut tehdä. Teidän olisi tullut mennä eteenpäin ja seurata Jumalan käskyjä ja olla yksi suuri Jumalan yksikkö, joka tänä päivänä marssii eteenpäin voittoon.

91 Simson antoi naisen houkutella itsensä pois Jumalan Sanasta, ja nyt hän seisoo tekemässä temppuja perkeleelle. Oikein. Aivan tarkalleen.

92 Saman asian tekee tänään tuo nainen, Iisebel, "porttojen äiti". Ilmestyskirja 17 sanoo, että hän oli "porttojen äiti". No niin, jos hän on huora, niin kyseessä on nainen, joka elää uskottomana miehelleen. Hän väittää Kristuksen olevan aviomiehensä, mutta hän ei elä Hänen Käskyjensä

mukaan.

93 Ja mitä muut kirkot tekevät? Mikä on portto? Se on sama asia kuin tuo toinenkin. Mitä se on? Prostituutiota Jumalan Sanaa kohtaan. Ja hän oli "porttojen äiti". Ja tuo Iisebelin oppi sallitaan ja niin edelleen, siksi että joukko intellektuelleja haluaa tulla yhteen ja organisoida jotakin, jotta heillä itsellään voisi olla suuria nimiä. Ja sellaisessa tilassa seurakunta on, veljeys on jakaantunut. Oi, millainen häpeä se onkaan tänä iltana!

94 Millainen hirvittävä asia onkaan, kun on hengellisesti sokea. "Oi", te sanotte, "mutta minä en ole hengellisesti sokea." Teot puhuvat äänekkäämmin kuin sanat. Tapa, miten te kompastutte asioihin, todistaa, että te olette sokeita. Näettekö?

95 Muistakaa nyt, tämä pannaan ääninauhalle ja tullaan lähettämään ympäri maailmaa. Näettehän, minä en niinkään paljon puhu juuri täällä, vaan tämä menee noin seitsemääntoista eri kansakuntaan, viidakkoihin ja kaikkialle.

96 Te olette hengellisesti sokeita! Sokeita mille? Jumalan Sanalle, Jumalan totuudelle. Teidän organisaationne eivät anna…

97 Hienoja saarnaajia tulee luokseni ja he sanovat: "Minä uskon, että se on Totuus, veli Branham, mutta jos minä saarnaisin Sitä..." No niin, siinä se on teille. "Jos minä saarnaisin Sitä, ihmiset tulisivat…"

98 Minä en välitä siitä, mitä ihmiset sanovat, minä en välitä siitä, mitä organisaatio sanoo. Kyse on siitä, minkä Jumala on sanonut olevan Totuus. Ja jos se on Jumalan Totuus, Jumala tulee vahvistamaan sen. Kuinka te voitte odottaa, että teillä olisi uskoa, kun te haluatte kunniaa toinen toiseltanne? Näettekö, se vie uskon pois teistä.

99 Helluntailiike, joka oli syntynyt kirkkokunnan ulkopuolella, meni takaisin kirkkokuntaan. Helluntailiike ei syntynyt minkään kirkkokunnan sisällä, se syntyi kirkkokunnan ulkopuolella. Ja Saatanan oveluus on vetänyt teidät suoraan takaisin siihen, mistä te tulitte ulos: "Niin kuin sika palaa mudassa kieriskelyynsä ja koira oksennukselleen." Katsokaa nyt heitä, voitettuja!

100 Meidän tulisi jo olla luvatussa maassa. Jeesuksen Kristuksen tulisi olla niin merkittävänä meidän keskuudessamme, ettei olisi mitään sairautta. Oi, se olisi ihanaa.

101 Seurakunnassamme ei pitäisi olla lyhythiuksisia, shortseja käyttäviä naisia. Eikä seurakunnassamme pitäisi olla diakoneina miehiä, jotka

ovat olleet naimisissa kolme tai neljä kertaa. Ja älkää sanoko minulle, ettei niin ole helluntailiikkeessä, niin varmasti on. Mutta niin on yhteiskunnallisen arvovallan tähden. Sellaista ei tulisi olla, mutta sitä on. Miksi? Kirkkokunnallisen vedon, politiikan ja rahan tähden, sen sijaan että noudatettaisiin Sanaa. He pyyhkäisevät pois jonkun kalliin veljen ja panevat tilalle jonkun, koska hänellä on suuri yhteiskunnallinen asema kaupungissa.

102 Minä haluan miehen, jolla on yhteiskunnallinen asema Kirkkaudessa. Jos hän ei osaa aakkosiaan, niin mitä sillä on merkitystä? Tiedättekö mitä ABC merkitsee? Usko aina Kristusta. [Englanniksi = Always Believe Christ.] Oikein. Opetelkaa tekemään niin.

103 Eräs mies tuli äskettäin luokseni ja sanoi: "Veli Branham", hyvin... eräs maan parhaiten tunnetuista helluntaisaarnaajista. Hän vei minut huoneeseensa ja sanoi: "Minä haluan rukoilla puolestasi."

Minä sanoin: "En minä ole sairas."

Hän sanoi: "Minä rakastan sinua."

Minä sanoin: "Me molemmat tunnemme samalla tavalla."

104 Hän sanoi minulle: "Miksi sinä et jättäisi sanomatta noille naisille heidän lyhyistä hiuksistaan ja kaikista näistä asioista ja seurakunnasta?" Hän sanoi: "Se ei ole sinun asiasi."

Minä sanoin: "Kenen asia se sitten on?"

105 Hän sanoi: "Tulee käymään niin, ettei sinulla tule olemaan kuin joitakin pylväitä, joille tulet saarnaamaan."

106 Minä sanoin: "Teen mieluummin sen ja saarnaan Totuutta, kuin että tekisin kompromissia perkeleen kanssa." Näettekö?

107 Hän sanoi: "Veli Branham, eikö Jumala kutsunut sinua rukoilemaan sairaiden puolesta?"

Ja minä sanoin: "Kyllä."

Hän sanoi: "Ihmiset uskovat, että sinä olet profeetta."

Ja minä sanoin: "No niin, minä en ole koskaan sanonut niin."

108 Hän sanoi: "Mutta he uskovat, että sinä olet." Ja hän sanoi: "Jos olet profeetta, niin miksi et käytä aikaasi opettaaksesi ihmisille hengellisistä lahjoista, ja miten voidaan parantaa sairaita, ja miten tehdään näitä, saadaan näitä hengellisiä lahjoja, ja auttaisit seurakuntaa, sen sijaan että jatkuvasti seisot huutamassa naisille ja huutamassa miehille ja teet sen kal-

taisia asioita?" Hän sanoi: "Mikset jätä heitä rauhaan?" Hän sanoi: "Mikset opettaisi heille jotakin suurempaa leikatuista hiuksista ja asioista puhumisen sijasta, ja jättäisit tuota rauhaan?"

109 Minä sanoin: "Kuinka voin opettaa heille algebraa, kun he eivät osaa edes aakkosiaan?" Niin se on. "Antaa heidän ensin opetella aakkosensa."

110 Eräs vanha saarnaaja alkoi saarnata vanhurskauttamista eräässä herätyksessä. Hän jatkoi toisena iltana, kolmantena iltana, neljäntenä iltana, viidentenä iltana. Diakonit kutsuivat hänet puhutteluun ja sanoivat: "Pastori, etkö osaa saarnata mistään muusta kuin vanhurskauttamisesta?"

111 "Oi, varmasti. Mutta antaa heidän ensin tulla vanhurskautetuiksi, niin sitten tulemme saarnaamaan jotakin muuta." Niin se on.

112 Oi, jospa te vain voisitte mennä takaisin perustukseen! Siellä seisoi Simson, voitettuna.

113 Kuulkaahan nyt, me voimme olla kauniimpia, ja niin voi olla. Mutta aivan kuten tulessani tänne, näin suuren kyltin, jossa sanottiin: "Funkin risteytetty maissi", ja kuinka suuri se olikaan. Mutta se on kelvotonta. Se on niin kelvotonta kuin olla voi, ja se tappaa kansakunnan. Te luitte Valituista Paloista siitä, kuinka "jos naiset jatkavat risteytetyn lihan ja viljan ja muun syömistä, he eivät enää kahdenkymmenen vuoden kuluttua voi saada lasta." Siinä ei ole mitään hyvää.

114 Mitä muuta risteytys on kuin kasvihuonekasvi? Se ei ole alkuperäinen kasvi, teidän täytyy jatkuvasti ruiskutella sitä koko ajan pitääksenne syöpäläiset poissa siitä. Muuten ne söisivät sen. Mutta jos se on alkuperäinen kasvi, teidän ei tarvitse ruiskuttaa sitä. Syöpäläinen ei tule hyvään, terveeseen kasviin.

115 Siinä vika on. Meidän täytyy hemmotella ihmisiä seurakunnassa: "Kunnia Jumalalle, sisar", näettekö. Te olette risteytettyjä, te olette tulleet sisälle jotakin muuta tietä.

116 Ottakaa tuollainen risteytetty maissi ja istuttakaa se, niin mitä teillä on? Ei mitään. Se ei edes tuota mitään.

117 Seurakunta on kauniimpi tänään, se on totta. On suurempia rakennuksia, kuin mitä koskaan on ollut, suurempia seurakuntia, joille te olette koskaan saarnanneet, ja saarnaajat ovat älykkäämpiä, kuin mitä oli tapana olla. Oli tapana, että oli miehiä joiltain maissipelloilta, jotka Juma-

la oli kutsunut jossakin siellä varrasheinäpellolla. Mutta nyt te olette lähettäneet lapsenne kouluun ja tehneet heistä lapsenlapsia, ja kun he tulevat takaisin, heillä on kaikki Ph.D:t [filosofian tohtori] ja LL.D:t [oikeustieteen tohtori]. Ja jopa yksi suurista helluntaiseurakunnista tänään, ennen kuin he lähettävät miehen lähetyskentälle, hänen täytyy seistä psykiatrin edessä, jotta he näkisivät, onko hän henkisesti tarpeeksi älykäs. Ajatelkaa sitä!

118 Helluntaina ei ollut vaatimuksena minkäänlaista älykkyyskoetta, vaan Pyhän Hengen koe, joka lankesi Helluntaipäivänä. Mutta sellainen ei tule kysymykseenkään tänään.

119 Tiesittekö, että roomalaiskatolinen kirkko oli ensimmäinen, alkuperäinen helluntaikirkko? Siltä vei kaksituhatta vuotta päästä siihen tilaan, missä se nyt on. Jos tämä helluntaiorganisaatio jatkaa toiset viisikymmentä vuotta, se tulee olemaan pahempi kuin katolinen kirkko. Kyllä. Synti kasaantuu joka puolelle! Te ette nyt ehkä ajattele, että minä... Te voitte ajatella, että minä olen hullu, mutta minä tiedän, mistä puhun. Näettekö? Ja se on totta. Vain odottakaa ja te olette näkevä sen. Kyllä.

120 Risteyttäminen, risteytetty vilja, aiheuttaa naisissa lantioiden kapenemista ja hartioiden levenemistä ja niin edelleen.

121 Kehitysopilla oli tapana kertoa meille, että evoluutiossa määrätyt eläimet tulivat yhteen ja siittivät jotakin erilaista ja jälleen jotakin erilaista, kunnes lopulta tultiin ihmiseen. He jatkoivat tutkimista, kunnes todistivat vääräksi oman kehitysteoriansa.

122 Sallikaa minun sanoa jotakin teille maanviljelijöille täällä. Mistä muuli on peräisin? Se on kauhein eläin maailmassa. Se on risteytys. Ensinnäkin, sillä ei ole laisinkaan järkeä. Sille ei voida opettaa mitään. Se odottaa koko elämänsä ajan saadakseen tilaisuuden potkaista teitä juuri ennen kuin se kuolee. Te ette voi puhua sille mitään. Miksi? Koska se on risteytymä.

123 Se vain muistuttaa minua joistakin risteytetyistä kristityistä, niin sanotuista. Te voitte yrittää sanoa vanhalle muulille jotakin, ja se vain seisoo korvat pystyssä ja sanoo: "Haw! Haw! Haw!" Näettekö? Kaikki, mitä se osaa, on kiljua ja pitää melua. Te ette voi kertoa hänelle totuutta ja opettaa hänelle mitään. Samoin on näiden ihmisten kanssa. Sanokaa heille, että "Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti." "Haw! Haw! Ihmeiden päivät ovat ohitse", he kiljuvat jotakin seminaarista oppimaan-

sa. Se on risteytys.

124 Pyhä Henki vahvistaa jokaisen Jumalan käskyn "aamenella". Jonkun seminaarin henki huokuu esiin hänestä. Jos se on Pyhä Henki, se ei kilju Sanaa vastaan. Se vahvistaa sen sanomalla "aamen". Näettekö?

125 Tiedättekö, minun mielestäni muuli on oppimaton. Mutta tiedättekö mitä? Se ei tiedä, kuka sen isä oli, tai kuka sen äiti oli. Katsokaahan, sen isä oli pieni urosaasi, ja äiti oli tammahevonen, mutta se ei voi siittää itseään takaisin. Se on lopussa.

126 Risteytetty kasvi ei voi tuottaa itseään takaisin. Ottakaa valkoinen orvokki ja sininen orvokki ja risteyttäkää niistä vaaleanpunainen. Istuttakaa se kaksi tai kolme kertaa, ja se tulee takaisin joko valkoisena tai sinisenä, näettekö.

127 Se todistaa, etteivät lajit koskaan ole tulleet sillä tavalla. Jumala sanoi: "Tuottakoon jokainen siemen kaltaistaan", ja sillä tavalla se pysyy. Mies tehtiin Jumalan eikä jonkun apinan kuvaksi. Näettekö? Tuollaista mieletöntä juttua!

Pankaa merkille, kuinka oppimaton muuli on. Tiedättekö mitä? Te ette voi sanoa sille mitään. Se on kovapäinen.

128 Mutta uskon, että todella puhdasverinen hevonen tietää, kuka sen äiti oli, kuka sen isä oli. Se on kantakirja-hevonen. Se tietää kaikki isovanhempansa ja kaikki, koska sillä on sukupuu.

129 Samalla tavoin on näiden risteytettyjen, niin kutsuttujen kristittyjen kohdalla. "Ihmeiden päivät ovat ohitse. Me presbyteerit, me metodistit, me sellaiset-ja-sellaiset emme usko Tätä. Me kolminaisuuteen uskovat, me sellaiset-ja-sellaiset, me emme usko. Me emme tee niin." Näettekö, te ette tiedä, missä te seisotte.

130 Mutta aito uudestisyntynyt, kantakirja-kristitty Apostolien Teoista tietää tarkalleen, missä hän seisoo. Hän on syntynyt Hengestä, ja tässä on hänen sukupuunsa. Hän on peräisin Jumalan oksasta. Se on tuottava saman asian joka kerta.

131 Ei ihme, että seurakunta on kauniimpi. Mutta missä on vika? Sen on Henki lopussa. Se on siittänyt itsensä ulos maailman kanssa. Se on antanut naisten käyttää shortseja. He antavat heidän käyttää ehostusta ja soittaa pianoa. Antavat miesten mennä naimisiin neljä tai viisi kertaa ja pitää asemansa. Kaikki nämä muodolliset asiat, joiden lävitse he menevät, ja tekeävät aivan tarkalleen sen, mitä Kirjoitukset puhuvat. Seurakunta

on aivan yhtä voitettu, kuin Simsonkin oli. Aivan tarkalleen. Kyllä vaan.

132 Oi, niin kuin Simson ajatteli! Minä voisin... En halua pidätellä teitä liian pitkään. Hyppään joidenkin näiden tekstien yli. Simsonin on täytynyt seistä siellä ja ajatella erehdyksiään ja sitä, missä hän voisi olla!

133 Muistakaa Israelia. Voisinko saada minuutin verran mennäkseni takaisin Israeliin? Tiedättekö mitä? He olivat neljäkymmentä vuotta siellä erämaassa, kun he muodostivat organisaationsa sen sijaan, että olisivat menneet lävitse Tulipatsaan, Herran Enkelin, johdolla, joka oli Kristus. Jos he olisivat menneet lävitse ja seuranneet Häntä, he olisivat päässeet lupauksen täyttymykseen noin kymmenessä päivässä. Mutta tiedättekö mitä? "He harhailivat erämaassa", sanoo Raamattu.

134 He tulivat Kadesh-Barneaan, joka oli tuomioistuin, ja siellä, kun nuo vakoojat tulivat takaisin ja puhuivat tuosta maasta, he sanoivat: "Me emme voi tehdä sitä."

135 Kaaleb ja Joosua sanoivat: "Me olemme enemmän kuin kykeneviä tekemään niin", sillä he katsoivat Jumalan lupaukseen eivätkä olosuhteisiin.

136 "Meillä ei voi olla seurakuntaa ilman, että meillä ei olisi organisaatiota." No niin, te ette näe, mitä Jumala on sanonut. Niin se on.

137 Mitä he tekivät? Siunasiko Jumala heitä? Varmasti, varmasti. He harhailivat ympäriinsä. He naivat vaimoja. He istuttivat viinitarhoja. He saivat lapsia ja he lisääntyivät. Ja he menestyivät hyvin siellä erämaassa. Oikein. Mutta silti he eivät olleet koko siunauksessa.

138 Niinpä kun nämä kaikki olivat tehneet tämän suuren organisaationsa, jota kutsuttiin nimellä "vanhat taistelijat", hyvä on, Jumala antoi heidän pysyä siellä, kunnes jokainen heistä oli kuollut. Ja sitten Hän aloitti Joosuan johtajuuden alaisena uuden sukupolven kanssa, joka uskoi Sanan, aamen, ja vei heidät luvattuun maahan.

139 Oi Jumala, voikoon tämä nuori helluntailaissukupolvi saada tuon näyn. Näettekö, he menivät eteenpäin luvattuun maahan. Meidän tulisi olla siellä, missä meillä olisi kaiken kaltaisia lahjoja Jumalalta.

140 Me voimme puhua kielillä. Niin on. Se on hienoa, Ei mitään sitä vastaan. Mooses ylitti Punaisen Meren. Vihollinen oli surmattuna hänen takanaan. Me arvostamme sitä. Mutta siinä ei silti ole kaikki siitä.

141 Kuinka vähän teidän isänne ja äitinne ajattelivatkaan, että heidän

lapsensa koskaan tulisivat tällaiseen tilaan, kun he seisoivat siellä ulkona, ja heitä ammuttiin pistooleilla ikkunoiden lävitse, ja he tanssivat Hengessä? Mutta niin kävi.

142 Mutta nyt on tulossa uusi sukupolvi. Simsonin hiukset ovat kasvaneet esiin. Näettekö?

143 Tarkatkaa! Älkää koskaan antako Delilan kutoa teitä takaisin johonkin sen kaltaiseen. Uh-huh. Pysykää siitä kaukana. Se juuri on kironnut teidät. Teidät nostettiin esiin tuomitsemaan se. Ja minä olen yrittänyt parhaani tehdäkseni niin, vaikka olenkin seissyt yksinäni. Mutta olen yrittänyt parhaani voidakseni seistä Jumalan Käskyjen takana. Näen seurakunnan seisovan siellä riisuttuna Jumalan voimasta, riisuttuna siunauksista, riisuttuna Jumalan lahjoista.

144 Ja kun Jumala vuodattaa lahjansa alas, he sanovat: "Se on ajatustenlukua, henkistä telepatiaa", vaikka heidän tulisi ottaa Se avosylin vastaan. Näettekö? "Hyvä on, hän on mennyt nyt Ykseyteen. Ei, se on, se voi olla..." Näettekö? Oi, jospa te vain tuntisitte päivänne! Älkää antako Sen mennä ohitsenne. Tämä on se hetki, yhdistyminen Kristuksessa. Huomatkaa.

145 Simson seisoi siellä ajatellen erehdyksiään ja niitä asioita, joita hän oli tehnyt. Käsitättekö te nyt, mikä sai aikaan sen, että hän oli sellaisessa tilassa? Vihollinen oli sokaissut hänen silmänsä.

146 Ja se on ensimmäinen asia, mitä organisaatio tekee. Se sokaisee teidän silmänne kaikille muille yhteyksille paitsi heidän omalleen. Aamen. Voisin sanoa melkoisen paljon asioita sen suhteen, mutta en halua tehdä sitä. Mutta te, jos olette hengellisiä mieleltänne, te tiedätte, mistä minä puhun. Se tulee sokaisemaan teidän silmänne! Vain te ja teidän ryhmänne. Jos olette metodisti, te olette vain metodisti. Jos te olette baptisti, te olette vain baptisti. Jos te olette presbyteeri, te olette vain... Jos te olette Ykseys, jos te olette Kakseus, jos te olette Kolminaisuus, tai kuinka paljon niitä onkin, näettekö, silloin te olette vain sitä. "Mitkään muut eivät ole hyviä."

147 Baptisteilla oli iskulause Billy Grahamin alkupäivinä: "Vuonna '44, miljoona lisää." Mitä te saitte? Joukon savukkeita polttavia, seurakuntaan liittyneitä tekopyhiä.

148 Kun olin hänen aamiaisellaan, niin Billy itse sanoi: "Tiedättekö te, mikä on vikana?" Hän sanoi: "Tässä on esimerkki." Hän sanoi: "Kun Py-

hä Paavali meni johonkin kaupunkiin, oli hänellä yksi käännynnäinen. Kun hän meni takaisin vuoden kuluttua, tuo yksi käännynnäinen oli tuottanut kolmekymmentä muuta." Hän sanoi: "Minä menen johonkin kaupunkiin kuudeksi viikoksi, ja minulla on kolmekymmentätuhatta ratkaisun tehnyttä, ja kun menen takaisin kuusi kuukautta myöhemmin, en voi löytää kolmeakymmentä." [Tyhjä kohta nauhassa.]

149 No niin, ihailin tuon miehen rohkeutta, mutta haluaisin kysyä häneltä yhden kysymyksen. "Kuka otti vastaan Paavalin käännynnäisen? Joku laiska pastoriko?" Mistä oli kyse? Paavali pysyi hänen kanssaan, kunnes hän oli läpikotaisin Jumalan lapsi, Hengestä syntynyt. Hän vei hänet niin pitkälle Kristukseen, ettei hän enää voinut edes katsoa taakseen.

150 He vain kävelevät eteen ja ehkä liittyvät seurakuntaan tai jopa puhuvat kielillä. Minä uskon kielilläpuhumiseen. Minä uskon, että Pyhä Henki puhuu kielillä. Mutta minä tiedän, että kaikilla, jotka puhuvat kielillä, ei ole Pyhää Henkeä. Näettekö? Olen nähnyt noitatohtoreiden puhuvan kielillä ja juovan verta ihmiskallosta ja huutavan avuksi perkelettä, puhuvan kielillä ja tulkitsevan sen. Se ei ole mikään todiste. Ei, ei. Kristuksen Elämä teissä, kun hedelmä todistaa itsestänsä, se on todiste. Mutta me asetamme ehdoksi sen, että "jos joku puhuu kielillä, siinä on kaikki. Tulkoon hän sisälle." Katsokaa millaista on tänään. Näettekö? Se on totta, kielillä puhuminen, mutta se ei ole koko Totuus.

151 Niin kuin tuo värillinen mies, joka söi viipaleen vesimelonia. Häneltä kysyttiin: "Mitä sinä pidit siitä, Mose?" Hän sanoi: "Se oli hyvää, pomo, mutta varmasti sitä on vähän enemmänkin."

152 Jos voin puhua kielillä, niin varmasti siellä on enemmänkin Siitä. Näettekö? Mutta miten me toimimme? Aivan niin kuin Israel, me olemme asettuneet tuon yhden asian varaan ja harhailleet nyt erämaassa neljäkymmentä vuotta, yhä saamatta Sen loppuosaa, ylimenoa luvattuun maahan. Juuri niin me olemme toimineet.

153 Kun Simson seisoi siellä, hänen on täytynyt katsoa taaksepäin ja ajatella kaikkia noita asioita. Ja tässä hän oli, sitä tarkoitusta varten, miksi hänet oli nostettu esiin, sokaistuna. Ja siellä seisoi hänen suuri rakenteensa, hänen suuri, inhimillisen ruumiinsa organisaatio, lihallinen ruumiinsa, hänen valtavan suuret lihaksensa, mutta ilman voimaa.

154 Tässä me seisomme tänään. Aikaisemmin helluntailiikkeellä oli tapana saada riveihinsä vain harvoja, ehkä neljä tai viisisataa ihmistä yli ko-

ko kansakunnan. Tänään se on nopeimmin kasvava kirkko maailmassa. Mitä me saamme sisälle? Joukon jäseniä. Suuren runkorakenteemme kanssa meidän tulisi olla kymmenentuhatta kertaa vahvempia kuin silloin, kun me aloittimme. Ja me olemme kymmenentuhatta kertaa heikompia kuin silloin, kun me aloitimme, koska me olemme rakentaneet sen pohjattoman perustuksen päälle, organisaation päälle, jollekin, jonka Jumala on kironnut. Ja kuinka me voisimme rakentaa seurakunnan Sodoman ja Gomorran hiilloksen päälle?

155 Toivon, että te ette vihaa minua, vaan että te vain istutte hiljaa hetkisen ja kuuntelette. Ymmärrättekö?

156 Hän ei voi tehdä niin. Sen, minkä Jumala on kironnut, sen Hän on kironnut. Pitäkää minut silloin poissa kaikesta, minkä Jumala on kironnut. Minä haluan sen, minkä Hän on siunannut. Oikein.

157 Huomatkaa, kuinka hän seisoi siellä ja ajatteli. Kaikki nuo sotaherrat, jotka seisoivat siellä puolihumalassa ja sanoivat: "Muistan tuon suuren henkilön. Muistan, kuinka hän seisoi siellä muulin leukaluu kädessään. Muistan, kuinka hän käänsi kaksin kerroin Gazan portit ja käveli niiden kanssa kukkulan laelle. Muistan kaikki nämä asiat. Kun tuo leijona ärjyi hänen peräänsä, ja Henki tuli tämän pienen miehen ylle, niin hän vain käsillänsä repi tuon leijonan palasiksi. Ja tässä hän nyt seisoo sidottuna, ja pieni lapsi taluttaa häntä ympäri. Ja meidän jumalamme, kala-jumala Dagon, on saavuttanut voiton hänestä."

158 Siinä se on teille. Maailma on ryöminyt sisälle seurakuntaan ja saanut voiton siitä. Se on riisunut meidän naisemme. Se on pannut ihmisten sydämiin halun pysyä kotona katsomassa televisiota, sen sijaan että menisivät kirkkoon ja rukouskokoukseen. Maailman rakkaus on ryöminyt sisälle ja vienyt meidän helluntaiseurakuntamme helvetiin suuntautuvalle ajelulle.

159 Halu ja uskoko? Viekää henkilö rukousjonon lävitse ja antakaa hänen nähdä, mitä sitten tapahtuukin. Seuraavana iltana he ovat palanneet takaisin. Abrahamin Siemenkö? Siellä ei ole uskoa. Sen pitäisi olla siellä, mutta se ei ole. Kun te...

160 Jumala sanoi Abrahamille kerran, ja kaksikymmentäviisi vuotta hän odotti sitä. Ei ollut väliä sillä, kuinka kauaksi se siirtyi. Voin kuulla hänen sanovan Saaralle: "Sinä olet nyt kuusikymmentäviisivuotias. Mene ostamaan joitakin helistimiä ja neuloja ja valmista joitakin lapsenvaattei-

ta. Me tulemme saamaan lapsen."

"Kuinka tiedät, että tulet saamaan sen?"

"Jumala sanoi niin." Ja se oli sillä selvä.

161 Katsokaahan, ensinnäkin Saara oli noin kaksikymmentä vuotta ohi vaihdevuosien. Abraham oli elänyt hänen kanssaan siitä asti, kun hän oli ollut noin kuusitoistavuotias, ja hän itse nuori mies. Sillä ei ollut mitään merkitystä, hän ei katsonut siihen, hän ei edes harkinnut sitä. Hän otti huomioon vain sen, minkä Jumala oli sanonut. Hän erotti itsensä kaikesta epäuskosta ja lähti ulos erämaahan.

162 Se juuri on vikana tänään. Te haluatte yhdistää itsenne epäuskon organisaation kanssa, sen sijaan että te erottaisitte itsenne maailman asioista. Te haluatte nähdä, kuinka lähelle synnin loppua te voitte mennä. Katsokaa kuinka kaukana siitä voitte olla.

163 Mutta tässä he olivat. Ensimmäiset kaksikymmentä kahdeksan päivää kuluivat. Meillä on nyt sekalainen seurakunta, mutta te aikuiset tiedätte, mistä olen puhumassa.

"Saara, kultaseni, miltä sinusta tuntuu?"

"Ei mitenkään erikoiselta, Abraham."

"Kunnia Jumalalle, me saamme sen joka tapauksessa."

"Miten sinä tiedät sen?"

"Jumala sanoi niin."

164 Kului kymmenen vuotta. "Pidä vain kaikki neulat ja tavarat ja helistimet valmiina."

165 Joku hänen ystävistään kulkee ohitse: "Abraham, kansakuntien isä, kuinka monta lasta sinulla on?"

166 "Kunnia Jumalalle! Tällä hetkellä ei yhtään, mutta minulla tulee olemaan niitä."

"Mitä, sinullako? Sinähän olet yhdeksänkymmentävuotias."

167 Sillä ei ole mitään merkitystä. Nyt, se tulee olemaan suurempi ihme, kuin jos se olisi tapahtunut kaksikymmentäviisi vuotta sitten."

168 Mutta tänään sanotaan: "Minun puolestani rukoiltiin eilen illalla. En tunne tänään itseäni yhtään paremmaksi." Abrahamin Siemenkö?

169 Missä on vika? Teidät on riisuttu. Teidän kirkkolihaksenne ovat yhä siellä. Teidän organisaationne on yhtä suuri kuin on metodistienkin tai baptistien. Te lisäätte tätä lihaksistoa koko ajan, mutta missä on tuo

aito usko? Oi, te taputatte käsiänne, te huudatte ja laulatte lauluja ja tanssitte. Olen nähnyt niin tapahtuvan monien noitatohtorien kokouksissa. Olen nähnyt heidän taputtavan käsiään, puhuvan kielillä, tulkitsevan ja hyppivän ylös ja alas. Jumalallisella Isällä on sama asia. En ole puhumassa siitä.

170 Minä puhun aidosta uskosta, joka voi avata Jumalan lupauksen ja seistä siellä ja saada se, raamatullinen asia, elämään.

171 Muhamettilaiset, olen nähnyt heidän kaatuvan kadulle ja huutavan: "Allah, Allah, Allah", kunnes tulevat sellaiseen tilaan. Ja minä ja Billy Paul seisoimme siellä ja näimme erään miehen ottavan miekan ja työntävän sen lävitsensä aivan sydämensä alta, ja lääkäri kaatoi vettä lävitse tältä puolelta ,ja se tuli ulos toiselta puolelta. Näin hänen ottavan keihään ja työntävän sen huulensa lävitse ja ylös nenänsä lävitse, eikä siitä edes vuotanut tippaakaan verta. Kuinka hän työnsi tikkuja sormenkynsiensä alle ja huusi: "Allah, Allah, Allah! Allah, Allah, Allah! Allah, Allah", sillä tavoin, muhamettilainen, joka halveksii ajatustakin Jeesuksesta Kristuksesta. Hänellä ei ollut lainkaan Pyhää Henkeä. Ei, ei, mutta hänellä oli mielenliikutusta. Oikein. Me olemme...

172 Kristillisyys ei ole vain jotakin mielenliikutusta. Pakanuus voi tuottaa aivan yhtä paljon psykologiaa kuin kristillisyyskin, mutta se ei ole Totuus. Me haluamme Totuuden. Kristus on Totuus.

173 Mitä me teemme? Me olemme nyt asettaneet itsemme siihen tilaan, että me voimme seistä niin kuin Simson, kun hän seisoi siellä ajatellen sitä, millainen hän olisi voinut olla. Uskon, että seurakunnan tulisi tänään seistä ja ajatella kanssani muutamia hetkiä sitä, millaisia me olisimme voineet olla, jos nämä asiat eivät olisi tehneet tätä. Millaisia me olisimmekaan voineet olla!

174 Sitten se tuli hänen mieleensä, jotakin tuli sinne. Uskon, että Jumala teki sen. Oi, jospa se vain voisi tapahtua tällä leirintäalueella! "On olemassa mahdollisuus." On olemassa mahdollisuus. Jumala on anteeksiantavainen. On olemassa mahdollisuus.

175 Meillä ei ole aikaa viipyä täällä pitkään. Aikamme on loppumassa. Kirkkojen liitto valtaa maan. Se tulee yhdistymään katolilaisuuden kanssa. Meillä on siellä nyt tarkalleen siihen sopiva mies.

176 Toivoisin, että minulla olisi aikaa mennä siihen voidakseni osoittaa teille, että tämä kansakunta on juuri Israelin kaltainen. He tulivat ou-

toon maahan ja ajoivat sen asukkaat pois ja perivät tuon maan. Niin me teimme. Israelilla oli aluksi suuria miehiä, sellaisia kuten Joosua ja sellaisia miehiä kuin Daavid ja Salomo, mutta lopulta kuninkaaksi tuli eräs luopio, Ahab. Meillä oli suuria miehiä, sellaisia kuin Washington, Lincoln, mutta mitä he nyt ovat tehneet? Juuri sen asian, josta vapautuaksemme me tulimme tänne, sen te olette panneet Valkoiseen Taloon, koska te pidätte suuremmassa arvossa politiikkaanne kuin Kristusta. Tarkalleen.

177 Ja muistakaa, tuohon aikaan kaikki saarnaajat antoivat periksi. Iisebel oli johtaja. Kuunnelkaa, Ahab itse oli melko mukava kaveri, mutta Iisebel oli kaula, joka käänsi päätä. Hän oli se, joka teki sen. Iisebel oli luopio. Minulla ei ole mitään tuota miestä vastaan presidenttinä, mutta kyseessä on tuo Iisebel- järjestelmä, joka on sen takana. Ettekö te voi nähdä näiden paavien ja asioiden tulevan sisälle nyt. On nousemassa eräs, joka "ei tunne Joosefia". Ja ensimmäiseksi, tiedättehän, me pyydämme juuri nyt protestanttista kirkkoa liittymään yhteen sen kanssa, ja jokainen organisaatio tulee menemään suoraan tähän kirkkojen liittoon, ja siellä te olette ansassa.

178 Me elämme verorahoista, jotka tulevat maksettaviksi neljänkymmenen vuoden kuluttua tästä päivästä lukien. Tämä kansakunta on vararikossa. Missä se on? Kenellä on raha? Meidän arvopaperimme eivät kelpaa. Meillä täytyy olla kultaa. Kenellä sitä on? Katolisella kirkolla. Mitä he tulevat tekemään? Ennen kuin nämä viski-miehet ja suuret osakkeenomistajat tulevat luopumaan siitä, he tulevat täydellisesti myymään itsensä, ja kirkko tulee lainaamaan valtiolle rahan. Ja mitä se tulee tekemään? Se tulee myymään esikoisoikeutensa suoraan katolilaisuudelle. Mitä te sitten tulette tekemään? Sillä on maailman kulta, heillä ja juutalaisilla, ja se on tuo liitto, jonka hän tekee Israelin kanssa.

179 Näettekö, te raamatunlukijat voitte opettaa sitä seurakunnassanne. Katsokaahan, minä vain näytän teille, että uskon tuon saman asian.

180 Siten sen on tapahduttava, ja meillä on se siellä juuri nyt. Ja täällä me olemme organisaationa, pedon merkki yllämme, aivan tarkalleen samanlaisena kuin ensimmäinen peto oli, kuva siitä, kirkkojen neuvosto, joka liittää yhteen voimat. Ja he valmistivat pedolle kuvan, niin että se pystyi sekä puhumaan että tekemään saman asian kuin, minkä ensimmäinenkin peto teki ennen sitä. Se on suoraan käsissämme! Oi, lapset!

181 Millainen aika on kyseessä? "Onko olemassa mahdollisuutta?" sanoi

Simson, kun hän seisoi siellä. Millainen aika? Vain: "Olisiko mahdollista?" Simson sattui ajattelemaan. "Suuri Jumala! Hän on kaikkialla läsnä oleva. Hän on iankaikkinen Jumala. Minä näen virheeni. Minä tulen katumaan." Ja hän huusi Jumalaa avukseen.

182 On olemassa mahdollisuus, että me voisimme tehdä tuon saman asian. Tuona päivänä... Tämä päivä ei näe tuota näkyä, niin kuin Simson. Jos me vain voisimme saada näyn olemassa olevasta mahdollisuudesta! Aloittaa juuri täällä, juuri nyt. Mahdollisuus, näettehän.

183 He istuvat ja taputtavat käsiään ja ihmettelevät, mihin se kaikki on päätyvä. Te tulette näkemään sen jonakin päivänä. Te olette tuolla kerralla vetävä lyhemmän korren, näettehän. On suuria kokoontumisia, loistoa, maailman asioita: "Oi, tiedättekö mitä? Meillä on enemmän jäseniä, kuin mitä meillä koskaan on ollut. Ja me voimme rakentaa miljardien dollarien rakennuksia. Meillä on enemmän rahaa, kuin meillä koskaan on ollut, parempia kirkkoja kuin mitä joillakin protestanteilla tai joillakin muilla on. Voi pojat! Oppineisuus, no niin, me lähetämme lapsemme kouluun ja rakennamme uusia seminaareja, joihin he voivat mennä."

184 Sallikaa minun sanoa teille juuri nyt. Mies, jolla on koulutus, ilman Pyhää Henkeä, joka kerta, kun hän saa jonkun oppiarvon, hän vie itsensä kauemmaksi pois Jumalasta. Se on totta. Te sanotte: "Minulla on filosofian kandidaatin arvo." Silloin olette menneet hieman kauemmaksi pois, kuin mitä te olitte. He halkaisevat atomeja ja kompastuvat ruohonlehteen, josta he eivät tiedä yhtään mitään. Te olette kuulleet tuon vanhan sanonnan: "Hullut kävelevät raudoitetuilla kengillä siellä, missä Enkelit pelkäävät astua." Oikein, heillä on oppineisuutta, mutta se ei tuo Henkeä. Se ei tuo Jeesuksen Kristuksen Elämän tekoja.

185 Vaikeutena siinä on se, että seurakunta tänään ei ole sellainen kuin Simson oli. He eivät halua maksaa hintaa. Simson rukoili oikein, kun hän rukoili: "Herra, salli minun kuolla viholliseni kanssa." Hän tiesi, että se tulisi maksamaan hänelle jotakin. Hän tiesi, että se maksaisi jotakin. Se tulee maksamaan teille jotakin, se tulee maksamaan minulle jotakin, teidän yhteiskunnallisen asemanne, teidän paikkanne ja asemanne kirkkokunnassa. "Herra, salli minun sitten kuolla. Minä näen Sinun tarkoituksesi." Hän tiesi, että se tulisi maksamaan hänelle jotakin. Teidän täytyy olla valmiita kuolemaan vihollisellenne voidaksenne päästä Jumalan siunauksiin. Simson oli halukas maksamaan hinnan saadakseen Jumalan

voiman jälleen ylleen. Hän oli halukas tekemään sen. Oletteko te?

186 Oletteko te halukkaita uhraamaan televisio-ohjelmanne? Ja tiedättekö te, että oli tapana, että elokuviin meneminen oli väärin. Mutta nyt Perkele on pannut sen päällenne, tuonut sen suoraan kotiinne. Niin se on. Näettehän?

187 Minulla oli tapana käydä erään vanhan metodistisaarnaajan luona, jolla oli tapana laulaa erästä laulua:

Me avasimme portit, me avasimme portit.
Olemme tehneet kompromisseja synnin kanssa;
Me avasimme portit, lampaat ovat päässeet ulos,
Mutta kuinka vuohet pääsivät sisälle?

Te avaatte portit, siinä kaikki.

188 Oi, kuulen jonkun sanovan: "Odotahan nyt hetkinen, veli Branham. Meillä on herätyksiä!" Niin, mutta millainen? Kirkkokunnallinen herätys. Oikein. Katsokaa moraalianne ja eroavaisuuksianne. Onko se herätys? Onko hajottamisen aika? Onko aika, että jokainen voisi olla yhteydessä toistensa kanssa? Jos teidän organisaationne on siinä mukana, silloin se käy päinsä. He menevät kauemmaksi Sanasta koko ajan, niin se on, ja tekevät uusia piispoja ja kaikkea muuta. Näettekö?

189 Simson tiesi, että hänen nykyinen luopiotilansa ei voinut tuottaa sitä voimaa, joka tarvittiin tuon hetken haastetta varten.

190 Miehet ja naiset, veljeni ja sisareni, sallikaa minun sanoa tämä. Seurakunta, sen nykyisessä kirkkokunnallisessa tilassansa, ei voi tuottaa voimaa, joka antaisi haasteen tälle ajalle. Jumala haluaa miehiä ja naisia, joilla on rehelliset sydämet. Ja te voitte jättää ykseyden ja mennä kakseuteen. Te voitte jättää kakseuden ja mennä kolminaisuuteen ja te voitte tehdä kaikenlaista, sitä ja tätä ja jotakin muuta. Te vain vedätte paperinne pois tai lähdette lähetysraivaajaksi tai toimitte aivan kuin, en tiedä mikä, niin kuin jokin nuori tenava. Niin se on. Te ette saa sitä sillä tavalla. Meidän luopiotilamme voima, se ei voi kohdata tämän hetken haastetta. Kirkkokunnat eivät tule ottamaan vastaan Sanan vahvistusta.

191 Vaikka, Jeesus Kristus, niin kuin yritin kertoa teille eilen illalla, lupasi tämän [tapahtuvan] viimeisissä päivissä. Hän lupasi, että se on oleva täällä. Ja te tiedätte sen Raamatusta. Ja viidentoista vuoden ajan se on kulkenut ristiin rastiin pitkin kansakuntaa, ja he tulevat pahemmaksi koko ajan. Oikein. Näettekö, he eivät halua sitä.

192 He sanovat: "Mutta hänhän pitää seuraa ykseyden kanssa", tai, "Hän pitää seuraa kolminaisuuden kanssa. Hän tekee sitä ja tätä ja jotakin muuta." Me pidämme seuraa Kristuksen kanssa, ollen ulkona jokaisesta organisaatiosta, yrittäen...

193 Mutta Jumala pitää huolen siitä, että he, todelliset uskovaiset, näkevät Sen. Ja nuo todelliset uskovaiset ovat samalaisia kuin tuo pieni prostituoitu oli eilen illalla. Niin pian kuin Se välähti hänen polkunsa ylitse, ja tuo Elämän siemen lepäsi siellä, hän uskoi Sen. Se riitti, se syttyi tuleen juuri sillä hetkellä. Vaikka siellä seisoikin tuhansia, jotka tekivät pilaa Siitä, mutta hän ei tehnyt. Hän tiesi, että se oli Messias. Hän tiesi, että on lupaus, että kun Hän tulisi, Hän tulisi tekemään sen.

194 Ihmettelenpä, jospa me vain tietäisimme tuon saman asian! Me olemme niin kiedottuja organisaatioomme. Meitä on kielletty edes katsomasta Siihen. Ihmettelenpä katsotteko te aikakausi- ja kuvalehtiä ja vanhaa likaista maailman saastaa, sen sijaan että te lukisitte Raamattuanne niin kuin teidän pitäisi? "Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisen Sanan mukaan, joka Jumalan suusta lähtee."

195 Meidän lapsistamme, pojistamme, on tullut joukko rickejä ja ricketoja, te tiedätte, että niin on, joukko raggareita ja kaikkea sen kaltaista. Ja missä te näette helluntailaispojan? "Prätkänsä" kanssa jossakin kadulla. Mistä te löydätte sisaren? Jostakin kanttiinista, jossakin tanssimassa rock'and'rollia. Mistä te löydätte isän ja äidin? Isä on pelaamassa golfia tai ulkona jossakin sillä tavalla, ja äiti on ulkona jossakin jonkun kerhon ompeluseurassa, johon hän kuuluu, tai jotakin. Vaikka sen tulisi olla koti, jossa kokoonnutaan yhteen Pyhän Hengen johtajuuden alla, jossa Raamattu on palautettu takaisin. Siinä on se, mihin me olemme ajautuneet. En sano tätä arvostellakseni, vaan ravistellakseni teitä vähän, niin että te ymmärtäisitte.

196 Ja koko aikana, (oi, minun täytyy nyt lopettaa), nuo filistealaiset eivät huomanneet, mitä oli meneillään. Jotakin oli meneillään, koska jotain alkoi liikkua Simsonin sydämessä: "Oli olemassa mahdollisuus," näettekö. Hän tunnusteli selkäänsä nähdäkseen, oliko se yhä siellä.

197 Joillakin naisilla on kovaa aikaa nyt, kun he tietävät, että heillä pitäisi olla se. Mutta nähdä onko Hänen lupauksensa yhä siellä, nähdä josko Hän yhä... Vain tunnustelkaa takkaanne ja nähkää. Eikö Hän olekin sama eilen, tänään ja ikuisesti.

198 Hän tunsi sen olevan siellä. Hän tiesi, että siellä on jotakin. Hän kohotti päänsä. He eivät huomanneet kyyneliä, jotka alkoivat tippumaan noista tyhjistä silmäkuopista, kun kyynelrauhaset alkoivat toimia. Hänen päänsä oli ylhäällä, hänen huulensa liikkuivat hitaasti, ja kyyneleet vierivät noista sokaistuista silmäkuopista. Hän katui. Hän tiesi, että Jehova yhä eli. Vaikka hän olikin tehnyt väärin, hän tiesi, että Hän oli yhä Jumala. Kyyneleet tippuivat hänen poskiltaan, kun hän seisoi siellä. Filistealaiset olivat liian juovuksissa. jotta he olisivat huomanneet sitä.

199 Jos teidän seurakuntanne jäsenet, teidän ammattiveljenne seurakunnassa, eivät huomaa sitä, jatkakaa vain rukoilemista. Hän halusi nähdä vielä kerran Jumalan Sanan julkituotuna sokaistun, juovuksissa olevan pakanajoukon edessä, uskomattomien edessä. Olisiko isoava seurakunta tänään sellainen, joka haluaisi nähdä vielä kerran, vanhanaikaisen Jumalan lähettämän herätyksen aina saarnastuolista siivoojaan asti, vanhanaikaisen puhdistuksen, vanhanaikaisen herätyksen Jumalan voiman kanssa, Evankeliumin, joka puhdistaa ihmisen läpikotaisin sisäpuolelta ulos asti, synnintappavan uskonnon, joka on suora kuin pyssynpiippu, ja joka ottaa kaiken Hollywoodin ulos, niistä, jotka ovat kiinnostuneet siitä.

200 Siellä hän nyt rukoili. Ei nyt jotakin uutta kirkkokuntaa, uutta uskontunnustusta, vaan Sanan vahvistamista. "Herra, Sinä kerran olit ylläni, Sinä kerran annoit minulle voiman. Jos minulla vain olisi tuo voima! Minulla on lihakset, mutta ne ovat heikot."

201 Meillä on jäseniä, mutta he ovat heikkoja. He rakastavat maailman asioita enemmän kuin... Te sanotte minun olevan kokonaan... Niinkö? Katsokaa seurakuntia ja nähkää. Älkää yrittäkö kieltää sitä. Teidän tekonne puhuvat enemmän kuin sananne, näettekö. Oi kyllä, on enemmän jäseniä, suuremmat lihakset, mutta missä on Herran voima? Teidän suuret lihaksenne eivät täytä tämän päivän haastetta, ylöstempaavaa uskoa, joka ottaa seurakunnan pois täältä, ennen kuin tuomio iskee maata.

202 Ja tuomio on valmistautumassa iskemään. Sanon niin kuin ystäväni Jack Moore sanoi: "Jos Jumala antaa Amerikan selviytyä niiden asioiden kanssa. joita se nyt tekee, Hän on moraalisesti velvollinen nostamaan ylös Sodoman ja Gomorran ja pyytämään niiltä anteeksi, että poltti ne." Oikein! Tuomio on seuraavana.

203 Jumala, ota kaikki maailma ulos minusta. Anna minulle usko, oi Herra, Ylöstempausta varten. Sillä kaksi tulee olemaan vuoteella, ja toi-

nen tullaan ottamaan ja toinen jättämään. Kaksi tulee istumaan autossa, ja toinen tullaan ottamaan ja toinen jättämään. Se tulee tapahtumaan hetkessä.

Te sanotte: "Veli Branham, milloin se on oleva?"

204 Te voitte arvostella tätä. Jos se sopii, että sanon sen? [Saarnaajat sanovat: "Jatka vaan ja sano se, veli"] Sallikaa minun antaa teille tässä hieman jotakin. Eräänä päivänä te tulette näkemään sen.

205 Te tulette sanomaan siitä: "Oi, minulle on opetettu, että sitä ja tätä tulee tapahtumaan, ennen kuin Herra tulee. Tulee olemaan suuri ahdistuksen aika, ja me menemme sen lävitse." Näettekö?

206 Tiedättekö, kerran Jeesukselta kysyttiin eräs kysymys. He sanoivat: "Miksi kirjanoppineet sanovat, että Elian täytyy ensin tulla?"

207 Ja Jeesus sanoi: "Minä sanon teille, Hän on jo tullut, ettekä te tienneet sitä."

208 Yhtenä näistä päivistä te tulette sanomaan: "Mutta minä ajattelin, että Seurakunnan täytyisi tehdä sitä ja tätä. Minä ajattelin, että olisi Ylöstempaus. Ajattelin..."

209 Näettekö, on oleva salainen pois tempaaminen. Jos Hän ottaa yhden täältä Hot Springsistä ja yhden jostakin muualta ja yhden sieltä ja toisen täältä, ja se tulee muodostumaan kirjaimellisesti miljoonista niistä, jotka tulevat esiin maasta. Ja maailmassa katoaa vähintään viisisataa ihmistä joka päivä, emmekä me edes tiedä, minne he ovat menneet. Näettekö, Ylöstempaus koostuu kaikista niistä, jotka nukkuvat maan tomussa, jotka ovat oikeassa tilassa Jumalan kanssa.

He tulevat sanomaan: "Mutta minä ajattelin, että Ylöstempaus tapahtuisi."

"Se on jo ohitse, ettekä te tienneet sitä. Te olette jääneet pois siitä." Näettekö?

"Mutta kaikkiahan menee..." Kyllä vaan.

210 Se on oleva salainen Tulemus, Ylöstempaus, se on vievä pois vaivihkaa. Kuten tuossa oli kirjassa, jonka kerran luin (mikä se olikaan), Julia ja Romeo. Hän tuli yöaikaan, kun ihmiset nukkuivat maailmallisuudessa, ja seurakunta on kokonaan maailmallinen. Ja yhtäkkiä tuli huuto, ja he menivät pois.

211 Kuunnelkaa, te olette kuulleet niin paljon Täyden Evankeliumin Kristittyjen Liikemiesten sanovan: "Oi, tiedättekö, pastori pyhä isä se-

-ja-se! Presbyteerit alkavat saamaan Pyhän Hengen. Lutherilaiset alkavat saamaan Pyhän Hengen."

212 Te joukko nukkuvia! Ettekö te ole tietoisia? Jeesus sanoi: "Kun tuo nukkuva neitsyt tuli ostamaan Öljyä, niin juuri silloin oli se aika, jolloin Ylkä tuli, ja Seurakunta meni sisälle." Muistakaa, he eivät saaneet Sitä! Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Oikein."] He ovat voineet mennä joidenkin aistimusten lävitse, mutta todellisuudessa he eivät saaneet Sitä. Kun he tulivat ostamaan Öljyä, oli se liian myöhäistä.

213 Ja siellä he nyt ovat, presbyteerit ja luterilaiset. Katsokaa Täyden Evankeliumin Liikemiesten *Voice*-lehteä, kuinka tuo helluntailaisten lastenlasten joukko on näiden kirkkokunnallisten veljien kanssa ajattelee, että se on jotakin suurta. Te saatatte kysyä jonakin päivänä: "Mutta, minä ajattelin tämän."

214 "Se on jo ohitse, ettekä te tienneet sitä." Sallikaa minun lopettaa siihen, koska en ole täällä saarnatakseni oppia.

215 Mutta, nämä mahdollisuudet! Älkää jättäkö sitä sattuman varaan. Tämä on tuo päivä. Tämä on tuo hetki. Nyt juuri on olemassa mahdollisuus, ehkä sitä ei ole kello viideltä. On olemassa mahdollisuus. "Herra, minä tiedän, että Sinä olet Jumala. Minä tiedän, että Sinä olet. Olen kaukana Sinusta. Mutta tiedän, että nämä jänteeni olivat kerran täynnä Jumalan voimaa. Tiedän, että ne asiat, joita teen tänään, ovat vääriä, ja väitän olevani helluntailainen." Naiset: "Minä leikkaan hiukseni." Miehet: "Minä teen sitä ja tätä."

216 Ja te miehet, jotka annatte vaimojenne käyttää noita shortseja ja tehdä noita asioita ja sitten te kutsutte itseänne Jumalan pojaksi, Häpeä teille.

217 Menin erääseen määrättyyn kirkkokunnalliseen seurakuntaan äskettäin... Heillä oli kokous, ja menin vierailemaan heidän luonaan. Ja sitten tuo pastori vei minut ulos esitelläkseen minut vaimolleen, joka oli pianisti. Ja tuolla naisella oli yllään niin tiukka puku, että nahka oli melkeinpä ulkopuolella. Hänellä oli ehostusta ja kaiken kaltaisia ripustimia korvissaan.

218 Ja minä sanoin: "Veli, tarkoitatko sanoa, että vaimosi on pyhä [saint]?"

Hän sanoi: "Kyllä."

219 Minä sanoin: "Hän näyttää enemmänkin aavelta [haint]." Sanoin:

“En ole koskaan nähnyt mitään sen kaltaista helluntain ja pyhyyden nimissä!”

220 Oi, veli, me tarvitsemme huoneen siivousta aina saarnastuolista pohjakerrokseen saakka. Ja yhtenä näistä päivistä... Te sanotte: “Minä olen helluntailainen.” Se ei merkitse Jumalalle mitään sen enempää kuin olla sika. Sillä ei ole mitään tekemistä Kristuksen kanssa. Se on vain nimi. Teillä on helluntai sydämessänne, Hengen hedelmät. Huomatkaa. Oi!

221 Hän oli tietoinen, mitä tapahtuisi, jos Jumala vastaisi hänen rukoukseensa.

222 Oletteko te tietoisia siitä? Oletteko tietoisia, että tuo organisaatio tulee erottamaan teidät? Käsitättekö, että te olette juuri nyt menossa kirkkojen liittoon? Käsitättekö te, mitä se tulee maksamaan teille? Tiedättekö te, että ne naiset, joiden kanssa te pelaatte korttia, tulevat kutsumaan teitä vanhanaikaiseksi ja kutsumaan kaikilla muilla sen kaltaisilla nimillä? Koska te ette anna lastenne käyttää shortseja ja te teette näitä asioita, tiedättekö te, mitä se tulee maksamaan teille? Teidän on parasta laskea se ennen kuin aloitatte, näettehän. Teidän on parasta ajatella sitä. Kyllä. Teidän on parasta puhua asia selväksi ensin Jumalan kanssa ennen kuin te aloitatte.

223 Hän tiesi, mitä tapahtuisi, jos hänen rukoukseensa vastattaisiin, mutta hän oli valmis ja hän oli vilpitön.

224 Jos seurakunta vain voisi päästä siihen tilaan! Jos olette valmiita juuri nyt, jos te olette vilpittömiä, jos te todella tarkoitatte sitä. Jos silmänne ovat avoimia sille, mitä kiertoteitse yritän sanoa teille! Jos olette vilpittömiä, sanokaa silloin: “Herra, minä en välitä siitä, mitä se on, minä olen valmis. Haen tuon merkin. Tiedän, että on myöhäisempää kuin luulemmekaan. On aika tulla.”

225 Sitten Simson huusi: “Herra, he puhkaisivat silmäni. Tiedän, että Sinä olet Jumala. Tiedän, että Sinulla on voimaa tehdä se. Tiedän, että Sinä voit vapauttaa minut näistä kahleista. Vain kerran vielä, Herra, vain kerran vielä!”

226 Vain kerran vielä, Herra, vain kerran vielä! Olkoon samanlainen leirikokous kukkulalla, kuin oli siellä kukkulalla Yläsalissa. Tulkoon ääni Taivaasta kuin kohiseva mahtava tuuli ja täyttäköön koko rakennuksen ja olkoon se näkyvä todiste ylös nousseesta Kristuksesta.

227 "Vain kerran vielä, Herra, vain kerran vielä", hän huusi. Vilpittömästi hän huusi ja seisoi siellä sokaistuin silmin, "Tiedän, mitä se maksaa, Herra, mutta vain kerran vielä!"

228 Jumala vastaa rukoukseen. Hän tunsi jänteittensä tiukentuvan. Hänen lihaksensa alkoivat saada otetta. Voima alkoi palata hänen jalkoihinsa. Hän sanoi tuolle pienelle pojalle: "Taluta minut nyt pilarin luo."

229 Taluta minua, Herra. Taluta minut pilarin luo, Golgatalle. Johda minut paalulle, jossa voin olla ristiinnaulittu, kunnes vanha maailmallinen elämäni ja kaikki, mitä minä olen, kuolee pois. Taluta minut paalun luo, Herra."

230 Kun hän alkoi tuntea noiden lihasten alkavan kiristyä Jumalan voimasta, hänen ei tarvinnut nähdä, mitä tapahtui. Hän tunsi, mitä oli tapahtumassa. Hän alkoi vääntää olkapäitään. ja rakennus romahti alas. Tuona päivänä hän voitti, hän tappoi enemmän filistealaisia kuin mitä hän tehnyt kaikkina elämänsä päivinä.

231 Ystävät, on olemassa mahdollisuus, että tämä seurakunta, tässä tilassa... Minulla on nyt kolme tai neljä sivua muistiinpanoja täällä, joista en tule puhumaan. On olemassa mahdollisuus juuri täällä, tässä leirikokouksessa. On mahdollisuus täällä, tällä hetkellä. On olemassa mahdollisuus, jos me olemme valmiina maksamaan hinnan, että voimme nähdä toisen kerran Apostolien tekojen 2. luvun tapahtuvan.

232 "Kerran vielä, Herra! Me olemme sekoittaneet sen. Me olemme organisoituneet. Me olemme rikkoneet veljeyden. Me olemme jakaneet yhteytemme. Meillä on pieniä ryhmiä ja me taistelemme toistemme kanssa, ja perkele istuu rauhassa katsellen, kuinka me lyömme toisiamme alas. Herra, onko mahdollista, että vielä kerran me kaikki sata kaksikymmentä voisimme olla yksimielisesti yhdessä paikassa? Onko mahdollista, että vielä kerran tulee ääni Taivaasta kuin kohiseva mahtava tuuli? Kerran vielä, Herra, kerran vielä!"

233 Nouskaamme seisomaan ja sanokaamme: "Kerran vielä, Herra! Kerran vielä, Herra!

234 Oi Herra Jumala, kuule minua, Herra. Kerran vielä, Herra! Vielä kerran lähetä Henki tämän leirikokouksen ylle voimassa ja kunniassa!